

БУТИ ЧИ НЕ БУТИ ПАРКУ ШЕВЧЕНКА

с2

19 січня 2023 року №3

ДОШКА ПАМ'ЯТІ ЗНОВУ ПУСТУЄ

с5

KAZATIN.COM

ЩОБ ВРЯТУВАТИ СОБАКУ ЛАМАВ СОБОЮ ЛІД

► Козятинські бійці ДСНС врятували собаку, який провалився в крижану воду в одному із місцевих ставків. Рятувальників викликали пильні очевидці, які почули скавчання тварини

► Ламати лід і лізти у водойму при мінусовій температурі повітря, аби дістати наляканого пса, взявся начальник караулу Анатолій Наліжитий. Як все було — дізналися з перших вуст

с9

ПРО ЗМІНИ У НАВЧАННІ КОЗЯТИНСЬКИХ ШКІЛ

► Школярі Козятинської громади вже другий тиждень навчаються після канікул. У другому півріччі запровадили чимало змін, які стосуються графіка дзвінків, перерв та харчування. Про них розпитали в очільниці управління освіти міської ради

с3

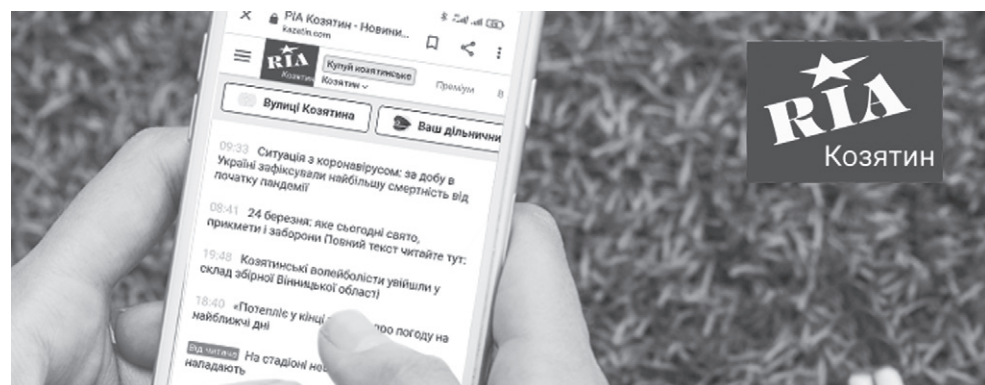

ВИСТАВКА ПЕРНАТИХ І ВОЛОХАТИХ

► У суботу, 13 січня, на центральному ринку нашого міста було надзвичайно людно. Тут проходила виставка тварин та птиці. Кого продавали, за скільки купували і на кого просто приходили подивитися — читайте у нашому репортажі

с8

РЕКЛАМА

ПЕРЕДПЛАЧУЙ ГАЗЕТУ

ВАРТІСТЬ ПЕРЕДПЛАТИ

1 місяць – 51,60	6 місяців – 309,60 грн
3 місяці – 154,80 грн	12 місяців – 619,20 грн

Передплатний індекс **91531**

Оформити передплату ви зможете у будь-якому поштовому відділенні

БУТИ ЧИ НЕ БУТИ У КОЗЯТИНІ ПАРКУ ШЕВЧЕНКА

Думка ■ Деякі козятинчани висловлюються проти того, що у парку планують знести постамент, на якому раніше стояв бюст Пушкіна. Люди пропонують основу залишити і встановити натомість пам'ятник Тарасу Шевченку, а сквер назвати іменем Кобзаря. Що з цього приводу каже влада і чи реально зробити це в умовах великої війни — дізнавалися наші журналісти

ОЛЕНА УДВУД

Два тижні тому ми писали про те, що у міському сквері мають демонтувати залишки від пам'ятника російському поету Олександру Пушкіну. Саме залишки, тому що пам'ятника як такого там немає вже п'ятий рік. Гіпсове погруддя Пушкіна, яке там стояло, розбили невідомі влітку 2018 року. Натомість бетонну основу, яка вже потрохи почала руйнуватися, поки не зачіпали.

Напередодні Нового року Козятинська міська рада прийняла рішення демонтувати пам'ятник Олександру Пушкіну повністю, оскільки цей монумент пов'язаний із російською федерацією та колоніальною спадщиною, адже Пушкін — представник культурної спадщини країни-агресорки. Після того, як ми опублікували новину про це на нашому сайті, читачі стали активно її обговорювати. Майже третина з тих, хто залишив свої коментарі, висловилися за те, що постамент зносити не потрібно. Більшість із них запропонували замість Пушкіна поставити пам'ятник Шевченку і назвати парк на його честь.

«В інших містах щось будують, реконструюють, а у нас тільки валють та зносять. Ні, щоб відновити і Шевченка поставити, чи якийсь невеличкий фонтан поставити, ми знесемо, а в парк

будуть прибігати собаки, робити свої справи, так, як на площі, де Ленін стояв. Статую скинули, а на її місці важко було щось інше поставити? Пісочка насипали, от «молодці», — написала Віка Слободяник.

«Ламати — не будувати. А щось інше зробити мізків немає», — прокоментувала Наталія Суменкова.

«Поставити бюст Шевченка», — написала Ніна Козачук. «Так, цікаво, якщо Шевченко буде там стояти. Мені спо-

Чимало козятинчан вважають, що наш сквер досі носить ім'я російського поета Олександра Пушкіна, втім, це не так

добалось», — написала Ольга Малицька.

«Ламати — не будувати! Чому б не зробити на цьому місці пам'ятник комусь гідному?!» — висловила думку Ольга Рибачук.

«На це місце можна поставити бюст Шевченка. Буде парк імені Шевченка», — прокоментував Сергій Мацько.

Крім того, тиждень тому нам телефонувала наша читачка, яка також висловилися за те, щоб на місці пам'ятника Пушкіну поставити Шевченка і назвати

Поки що постамент стоїть на місці. Але написи і малюнки, які на ньому залишила молодь, замальовували сірою фарбою

сквер іменем Кобзаря.

— У минулій газеті було написано, що постамент, на якому стояв Пушкін, будуть зноси-

ти, — каже Ірина. — Я вважаю, що не треба. Тому що навколо нього гарна клумба. Цей постамент просто облагородити

і перейменувати парк на імені Шевченка, поставити бюст Шевченка і буде видно, що це парк, а не якась посадка.

Маємо дочекатися завершення війни

Про пропозицію мешканців міста щодо того, аби залишити у парку постамент і встановити на ньому пам'ятник Тарасу Шевченку ми повідомили Світлану Рибінську, начальницю відділу культури Козятинської міської ради. Вона каже — пам'ятник Кобзарю у Козятині має бути, але постамент, на якому стояв бюст Пушкіна, для цього не підходить.

— Моя особиста думка і це підтверджено рішенням сесії, що цей постамент треба зняти, — пояснює Світлана Рибінська. — Сесія прийняла рішення, що пам'ятника Пушкіну не повинно бути. Постамент вже старий, розвалений, він зовсім не витримує жодних естетичних норм. Його треба забрати.

Стосовно пам'ятника Шевченку та іншим нашим українським дітям — це потрібно однозначно, але це капітальні видатки і такі

проплати на час війни не проведуться. Я дуже вірю в те, що у нас в Козятині буде пам'ятник не лише Шевченку, а, можливо, Степану Бандері, можливо, Лесі Українці, Іванові Франку. У нас така плеяда українських діячів і увіковічнювати їх потрібно. Зрозуміло, що це не відділ культури приймає такі рішення. Таке рішення приймається виключно сесією міської ради, депутатами. Але на час війни такі проплати не проводять, тому у будь-якому разі ми мусимо чекати завершення війни, коли нам дозволять проплатити кошти. Там ще є своя процедура — або це буде авторський пам'ятник, або буде оголошуватися конкурс. Маса є нюансів відповідно до законодавства. А що потрібно увіковічнити Шевченка — я думаю, ні в кого сумнівів не виникає.

Стосовно перейменування скве-

ру на парк імені Шевченка, то це теж має виноситися на розгляд депутатів міської ради. Але доцільніше почати зі встановлення пам'ятника Кобзарю, а вже потім ініціювати перейменування парку, — каже очільниця культури. Наостанок додамо, що чимало козятинчан вважає, що наш сквер у центрі міста досі називається «Парком імені Пушкіна», як його нарекли ще за часів Радянського Союзу. Можливо, саме через це деякі мешканці міста вважають, що його доцільно перейменувати. Втім Пушкінським цей парк називають тільки в народі, офіційна назва у нього зовсім інша.

— Наш парк називається міський сквер, — підсумовує Світлана Рибінська, начальниця відділу культури Козятинської міської ради. — Ніякого Пушкіна у назві немає вже давно. Дерусифікацію ми почали заздалегідь.

«Вінницяобленерго» оштрафували за порушення графіків відключення світла

АНАСТАСІЯ КВІТКА

Нацкомісія, що здійснює держрегулювання у сферах енергетики та комунікацій (НКРЕКП) оштрафувала АТ «Вінницяобленерго», АТ «Чернівціобленерго» та ПрАТ «Волиньобленерго» за недотримання графіків відключень електропостачання споживачам. Таке рішення регулятор ухвалив під час засідання 17 січня.

У комісії зазначили, що на численні звернення споживачів проводять перевірки операторів систем розподілу (ОСР) електроенергії щодо дотримання ними графіків відключень електропостачання.

На засіданні 17 січня НКРЕКП розглянула питання про підсумки позапланових виїзних перевірок щодо дотримання АТ «Вінницяобленерго» АТ «Чернівціобленерго» та ПрАТ «Волиньобленерго» вимог законодавства у сфері функціонування ринку електроенергії та порушення ліцензійних умов з розподілу електричної енергії.

Перевірки охоплювали діяльність компаній протягом листопада-грудня 2022 року, пояснили в регуляторі.

«За результатами перевірок встановлено, що вказані підприємства допустили порушення ви-

мог ЗУ «Про ринок електричної енергії», Кодексу систем розподілу та недотримувались Ліцензійних умов з розподілу електричної енергії в частині порушення графіків відключень електропостачання споживачам.

Зокрема, вказані ОСР розподіляли участь споживачів у заходах з розвантаження енергосистеми (графіках відключення) нерівномірно, без дотримання принципу соціальної справедливості. Крім того, вони неналежним чином інформували споживачів про перерви в електропостачанні, зокрема, через власні вебсайти», — йдеться у заяві комісії.

НКРЕКП вирішила накласти на АТ «Вінницяобленерго», АТ «Чернівціобленерго» та ПрАТ «Волиньобленерго» санкції у вигляді штрафу у розмірі 85 тис. грн та зобов'язала надалі дотримуватись справедливих графіків відключень, а також вимог щодо належного інформування споживачів про перерви електропостачання.

«Крім того, за недотримання принципу недискримінаційності при застосуванні розвантажувальних відключень споживачів електричної енергії передбачена персональна відповідальність керівників ОСР відповідно до по-

ложень ЗУ «Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг» та Кодексу України про адміністративні правопорушення.

В умовах дефіциту доступної потужності в енергосистемі та з врахуванням необхідності забезпечення для усіх споживачів рівного доступу до електропостачання НКРЕКП прийняла рішення про накладення на керівників згаданих ліцензіатів адміністративного стягнення у вигляді штрафу у розмірі 1700 грн», — йдеться у повідомленні.

УРОКИ РАНІШЕ, ПЕРЕРВИ КОРОТШІ. ПРО ЗМІНИ У НАВЧАННІ ШКІЛ

Вчимося ■ Школярі Козятинської територіальної громади вже другий тиждень навчаються після зимових канікул. Звісно, за партами не на всі 100%, адже у багатьох школах очне навчання переплітається з дистанційним. У другому півріччі запровадили чимало змін, які стосуються графіка дзвінків, перерв та харчування. Про них розпитали у начальника управління освіти Козятинської міської ради Інни Мадей

АНАСТАСІЯ КВІТКА

Зима цього року, на щастя, не надто сувора. Але, все ж через щоденні відключення світла, у наших домівках та у більшості громадських і освітніх закладів температура повітря ледь прогрівається до комфортного мінімуму. І хоча на вулиці наразі переважають «плюси», не у всіх навчальних закладах тепло. Не допомагають навіть модернізовані котельні. Зокрема, це стосується опорного ліцею міста Козятин. Адже після публікації, де наш журналіст перевіряв та розповідав про температуру у ліцях, у коментарях та месенджерах на наших сторінках соціальних мереж стали писати, щоб перевірили ліцеї ще раз. Мовляв, учням та вчителям холодно, на градуснику — від +9 до +12. Через це минулого тижня на кілька днів у закладі навіть скасували навчання. Яка ситуація цього тижня — пояснила Інна Мадей.

— Діти вийшли на навчання, але температуру у закладі, на жаль, дуже важко підтримувати стабільною, оскільки не є сприятливою ситуація в енергетичній сфері країни, — сказала вона.

ПОЧИНАЮТЬ ВЧИТИСЯ РАНІШЕ

У деяких закладах уроки тепер розпочинаються не у звичний час о 8.30, а на пів години раніше. Скоротили і перерви. Вони тепер не 10–15 хвилин, а 5. А кількість уроків, навпаки, збільшили. Для багатьох батьків та дітей це викликало певні незручності. Для дітей, в першу чергу це пов'язано з проблематичним прокиданням о сьомій ранку, а для батьків —

У деяких закладах уроки тепер розпочинаються не у звичний час о 8.30, а на пів години раніше. Скоротили і перерви

добиранням на роботу (занадто рано). Погодьтеся, вранці цих півгодини дуже цінні. Та з усіма цими незручностями можна мирися, головне — діти мають змогу навчатися очно. Це надважливо в умовах сьогодення.

Перенесення першого уроку на півгодини пов'язане з позмінним навчанням у школах. Це стосується не всіх шкіл громади, лише деяких.

Перенесення першого уроку на півгодини пов'язане з позмінним навчанням у школах. Це стосується не всіх шкіл громади, лише деяких

— Позмінне навчання запроваджене у закладах, потужність укріття яких не дозволяє одночасно навчати усіх здобувачів освіти, — каже Інна Мадей. — Щоб друга зміна не закінчувалась дуже пізно, деякі заклади прийняли рішення розпочати навчання раніше зі скороченою тривалістю перерв.

ХАРЧУЮТЬ І В ЦЕНТРИ ТВОРЧОСТІ

Ще одна важлива зміна у другому навчальному півріччі стосується харчування. До прикладу, мама першокласника першого ліцею Тетяна, який навчається у Центрі дитячо-юнацької творчості, була приємно вражена, коли її син розповів, що на перерві їм видали курячі битки. До цього такого не було. Доводилось класти бутерброд у ланч-бокс і давати поїсти з собою.

— Ми не завжди встигали по-

снідати, коли уроки розпочиналися о 8.30, а тепер і поготів, — каже жінка. — Тому це добре, що розпочали харчувати діток. Крім котлет (м'ясної чи рибної), битка або шніцеля, дають ще і якийсь фрукт (банан, яблуко чи апельсин) та сік. Тож дуже зручно, що діток почали харчувати.

Щодо тих дітей, які навчаються в школі, з харчування все зрозуміло. Є харчоблоки та їдальні, є і гаряче харчування.

— Оскільки в школярів, які навчаються у Центрі дитячо-юнацької творчості, збільшилась кількість уроків, їх харчують, — пояснює Інна Мадей. — На жаль, в даному приміщенні відсутні умови для організації гарячого харчування так, як у школах.

ПЕРШОКЛАСНИКИ ЩЕ НЕ В ЛІЦЕІ

Поцікавилися ще у Інни Ма-

дей про інформацію, яка ширилася між батьками про те, що першокласники, які навчаються у Центрі, кілька днів на тиждень мають навчатися у школі, позайомитися зі справжніми класами та пробігтися просторими шкільними коридорами. Але ці зміни не втілилися в життя.

— Такі зміни не були введені, оскільки присутність першокласників у ліцеї унеможливує автоматично навчання у закладі учнів інших класів. Потужність укріття для учнів ліцею № 1 невелика, а першокласники під час повітряної тривоги мають можливість не залишати приміщення, де навчаються.

Не втрачаємо віри в нашу Перемогу, після якої наше життя повернеться в звичне, мирне русло, і діти навчатимуться без тривоги, укріттів у теплих та рідних школах.

Автомобілісти випадково відзняли стадо зубрів

АНАСТАСІЯ КВІТКА

Поблизу села Кам'яногірка Іванівської громади, що у Хмільницькому районі, зафіксували стадо зубрів, які переходили дорогу. Побачити тварин вдалося подорожувачам на автомобілі. Відео оприлюднила користувачка Ірина Гайдамака у TikTok. Ролик зняли випадкові проїжджаючі. На відео видно кілька десятків тварин, які перетинають трасу. Разом із дорослими до лісу тікають і телята. Стадо поспішало завершити перехід до наближення автомобіля, хоча окремі зубри зупинилися і з цікавістю спостерігали за транспортом. У лісах Вінницької області живе найбільша в Україні популяція зубрів. Всього вінницькі лісівники під час зимового обліку тварин нарахували 110 особин зубра. Ця тварина занесена до Червоної книги України.

Про це повідомили у Вінницькому обласному управлінні лісового та мислив-

ського господарства.

«110 особин зубра європейського нарахували вінницькі лісівники під час проведення зимового 2022 року обліку диких тварин. Дані засвідчили, що у стаді минулого року народилося 9 теляток. Також з цієї кількості — 14 особин молодняка віком 2–4 роки. Популяція зубра є практично гендерно правильною, адже серед дорослого поголів'я нарахували 44 самці та 43 самки.

Основне стадо зберігає групу зубрів чисельністю 72 особини. Близько 20 особин згуртувалися в менше стадо. І окремо ходять одинаки. Це зубри старшого віку, які уже не покривають самку», — повідомили в лісовому господарстві.

На збільшення чисельності тварин, крім природоохоронного статусу, впливає якісний догляд фахівців, охорона, забезпечення водопоем, підгодівля тварин, здійснення усіх біотехнічних заходів. Звісно, є природні фактори — старіння

зубрів, природна смертність, які теж щороку забирають кілька особин.

А ще вінницьких зубрів відловлюють та переселяють в інші регіони України. Загалом за минулі роки 30 зубрів переїхали в різні куточки нашої країни — у мисливські угіддя Чернівецької, Львівської, Волинської, Івано-Франківської областей. Їх переселяють із метою збереження виду, для регулювання оптимальної щільності, яка у нас на Вінниччині становить п'ять особин (при нормі три) на 1000 га угідь.

Зубри європейські мешкають на Поділлі у лісових угіддях ДП «Вінницький лісгосп». Це територія колишніх Хмільницького, Літинського районів області.

ДИВІТЬСЯ ВІДЕО НА
KAZATIN.COM

Просто зчитайте QR-код камерою Вашої мобілки та дивіться відео! (Має бути встановлена програма QR Reader з Android-маркета або аналогічна)

Перейшли у ПЦУ

АНАСТАСІЯ КВІТКА

У селі Йосипівка Самгородоцької громади релігійна громада храму Святого Миколая здійснила перехід з УПЦ до Православної церкви України. Про це повідомляє «Самгородок Наш».

Днями, 15 січня 2023 року прихожани разом із новим настоятелем храму Благочинним отцем Романом вже провели першу службу. Молились за мир та спокій в Україні.

«Нагадуємо, що це вже друга релігійна громада, яка здійснила перехід до Православної церкви України від початку повномасштабного вторгнення на територію України», — йдеться у повідомленні.

Нині на території Самгородоцької громади діє чотири православних храми Православної Церкви України (с. Михайлин, с. Блажіївка, с. Вівсьяники, с. Йосипівка), решта 6 храмів відносяться до УПЦ.

«МРІЮ ПРО ПЕРЕМОГУ І ДУЖЕ ХОЧУ РЕСТАВРУВАТИ В СЕЛІ ХРАМ»

Герої тилу ■ Ольга Пирогова — волонтер із багаторічним стажем. Від початку російського вторгнення вона більш як 40 разів їздила до наших воїнів на передову. Каже, що найважче в роботі — це не зібрати і привезти допомогу, а приїхати і когось не застати, бо його вже немає

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

З відомою волонтеркою Ольгою Пироговою ми зустрілися перед святами. Поговорили з нею про її роботу, про поїздки на передову, про людей, які її підтримують і про втрати, які важко пережити.

— **Олю, яким для вас видався 2022 рік?**

— Як для всіх українців рік важкий. Починаючи з 24 лютого по сьогодні допомагаю хлопцям. Найважче було втратити брата, до якого я так і не встигла поїхати. Так сталося, що за всі роки, які я їздила на фронт, в мене там було дуже багато друзів, які чекають на зустріч. Брат Вася снівся, уві сні сказав їздити і допомагати, так і буду робити, на скільки вистачить сил.

— **Скільки ви завезли передач хлопцям на передову?**

— За цей рік, а точніше від повномасштабного російського вторгнення, вже завезли майже 20 тонн допомоги. Їздимо одразу 2–3 машинами. Маршрут довгий, наші земляки воюють на всій лінії фронту Донецької і Луганської областей.

— **Ми чули, що під час останньої поїздки ви були у звільнених районах Миколаївщини та Херсонської області?**

— Так, були. То ми зрізали дорогу, коли ще їхали туди. Їхали

через Чорнобаївку.

Чорнобаївка — це жак. Зустріли там наших земляків, які народились і виросли в селі Козятин, а після одруження поїхали туди жити. Вони майже 9 місяців були в окупації. Люди настільки були налякані, я навіть гадки не мала, що таке може статися, що за картоплю, яблука і квашену капусту люди хотіли цілувати руки,

— **Олю, а як вам вдалося створити такий потужний волонтерський рух?**

— Чи доля, чи Бог зводить мене з чудовими людьми. Українці така нація, що будуть ділитися останнім. Коли відчувають, що все проходить прозоро зі збором продукції і її доставкою, то люди самі тягнуться, щоб допомагати нашим бійцям.

Наприклад, з Ірою Дигаєм з Махнівки ми були незнайомі. Тепер її команда не покладаючи рук працює разом з нами. З'явилося багато друзів з району, міста та з-за кордону. Допомагають багато, особливо мені приємно, що до волонтерського руху долучилася моя родина: мама, тато, сестра та рідні.

— **Крім Ірини Дигаєм, хто вам ще допомагає у вашій роботі?**

— Перераховувати всіх — невдячна справа, можу когось випустити з виду. А взагалі це — Іванківці, Вернигородок, Білопілля, жодного разу не від-

мовив підприємець Віктор Сагайда, аграрій Віктор Шашков також багато допомагає. Микола Гунчак та Святослав Фалатюк — це водії від Бога, вирішують питання в транспортуванні, а Микола Касьян, наш агроном, був завжди поруч ще з 2014 року, і зараз їздить. Дуже вдячна школярам наших шкіл. Вони своїми подарунками піднімають настрій бійцям.

— **Друзів на передовій втратили багато?**

— Найболючіші — мій брат Василь, до якого я тільки збиралася їхати і Сергій Федорук, до якого я їздила, починаючи з 14-го року.

— **Олю, що важче: дорога на передову чи зворотня дорога?**

— Мене на поїздку благослов-

«Чи доля, чи Бог зводить мене з чудовими людьми. Українці така нація, що будуть ділитися останнім»

ляють отець Роман чи отець Василь. Це моя робота, а її потрібно любити, а не боятися. Буває йдеш по місту, люди вітаються, дякують, що була в їхніх батьків, синів, я відповідаю, але іноді соромно запитати: ви хто? Головне, що люди задоволені. На передовій найважче тоді, коли не застала того, кому передачу від рідних везеш.

— **Які маєте плани на майбутнє?**

— Минулий рік навчив мене ще більше цінувати життя, батьків, родину. Ми відстояли українську церкву, тепер маємо свого батюшку і люди із задоволенням ходять до храму. Мрію про перемогу, і дуже хочу відновити Храм у селі, щоб була пам'ять дітям і внукам.

Волонтерством Ольга Пирогова займається ще з 2014 року. Каже, що хоча це важко, вона любить цю справу

Зовсім скоро відвідаємо один із шпиталів, де проходять лікування наші хлопці. До поїздки у шпиталь вже долучилися жителі Козятини, села Іванківці, педагогічний колектив та дітки гімназії № 9, Святослав Фалатюк.

Через вашу газету буду просити долучатися до наступної поїздки на схід. Плануємо її

в кінці місяця. Потрібні хлопцям теплі речі, продукти харчування (тушонка, цукор, цукерки, консервація, печиво, чай, кава, сало та газові балончики). 12 січня розпочали закривати тушонку. Віктор Сагайда дав 120 кілограмів курей, можливо хтось допоможе кришками чи пальним. Долучайтеся!

Влад Тучак та Роман Сливчак віддали зібрані у свята гроші на потреби воїнів

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Про 13-річного Влада Тучака нам розповіла волонтер Ольга Пирогова. Він ранком 8-го січня прийшов до неї додому та віддав усі гроші, які зібрав за колядки на Різдво. Восьмикласник гімназії № 9 дружить із волонтеркою не перший день і знав, що Ольга збирається на Щедрий вечір провідати поранених бійців у шпиталі. Тож віддав їй гроші, щоб вона купила пораненим бійцям апельсинів.

З розповіді волонтерки стало відомо, що це не єдиний добрий вчинок тринадцятилітнього хлопця. Він від самого початку повномасштабного російського вторгнення кожної її поїздки на передову передає через неї нашим воїнам випечені ним кекси. Ольга готується до поїздки кожного місяця і Влад робить

все можливе, щоб передати волонтерці чергову порцію випічки.

— Влад дуже позитивний хлопчик і він довів це своїми вчинками, — сказала волонтерка.

Добре хлопця характеризують у гімназії № 9, де він навчається. Його класний керівник Ольга Ромашків розповіла, що Влад сім років навчався у Іванковецькій школі.

— Потім перейшов до нас. Це дружний, добрий хлопець, який у потрібний час може підставити своє плече. З Владиславом легко працювати, він бере участь у всіх виховних заходах класу. Найбільший його плюс — він не по-дитячому працьовитий, — сказала класний керівник восьмого класу.

Про те, що хлопець не боїться роботи, розповіла і його мама.

— Син дуже працьовитий та в селі, мабуть, не можна по ін-

шому. Раніше він брався прищеплювати дерева і в нього це непогано виходило, — розповіла нам мама Влада пані Тетяна. — Коли почалося повномасштабне російське вторгнення, то переключився на випічку і передає її через волонтера нашим захисникам. Я мама, давати оцінку своєму сину, не можу. А те, що він хоче випікати нашим воїнам кекси, я — тільки за.

Ольга Пирогова каже, що Влад став гарним прикладом для своїх друзів. Інші хлопці, дивлячись на Влада, хочуть бути схожими на нього.

Коли Ольга Пирогова 13 січня повернулася зі шпиталю, до неї прийшов друг Владислава, Роман Сливчак та передав гроші, які нащедрував, на потреби ЗСУ.

— Дуже позитивні обидва хлопці. Коли будете писати — згадайте за обох, — сказала Ольга.

Владислав Тучак

Роман Сливчак

ДОШКА ПАМ'ЯТІ ЗНОВУ ПУСТУЄ

Важливо ■ Війна забрала стільки життів, що дошку пам'яті довелося оновлювати втретє за останні кілька місяців. Портрети усіх загиблих воїнів поки що зняли. Чи будуть міняти формат увіковічнення наших полеглих Героїв, чи просто оновлять вже існуючу дошку — дізнавалися наші журналісти

ОЛЕНА УДВУД

Лампадки, квіти, маленька прикрашена ялинка — це усе, що зараз можна побачити на дошці пам'яті біля пам'ятника загиблим в зоні АТО/ООС. Портретів наших воїнів, яких ми втратили на війні, тут поки немає. Те, що з дошки пам'яті зняли фотографії загиблих Героїв, ми помітили випадково у суботу, 14 січня, коли проходили повз міський сквер. Тож у понеділок, 16 січня, звернулися до відділу культури, аби дізнатися, що планують робити із дошкою пам'яті.

— Її будуть оновлювати, тому що, на жаль, список загиблих воїнів у нас збільшився, — пояснює Світлана Рибінська, начальниця відділу культури Козятинської міської ради. — Війна триває, ми отримали дуже багато сумних звісток протягом останнього часу. Були надії, що може таких звісток вже не буде, але у нас

дуже великий список загиблих. Це вже третій раз за останні півроку дошку пам'яті оновлюють. Вперше це зробили у 2022 році напередодні Дня Незалежності. Тоді до портретів бійців, які загинули ще до повномасштабного вторгнення і були родом чи поховані на території Козятинської територіальної громади, додали світлини 20 військових, яких ми втратили від 24 лютого до 24 серпня минулого року. Натомість портрети ще семи захисників, які загинули впродовж восьми років війни і весь цей час були на дошці пам'яті, зняли, оскільки вони були мешканцями інших територіальних громад колишнього Козятинського району.

Така новина викликала обурення в суспільстві. Рідні загиблих військових навіть ходили з цього приводу на прийом до міського голови. Тож дошку пам'яті довелося оновлювати

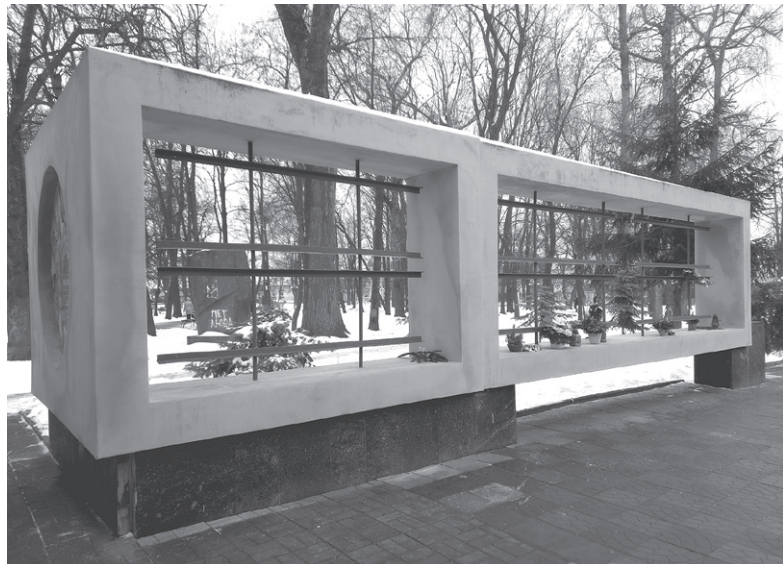
знову — портрети семи бійців із Козятинщини повернули на місце. Було це у жовтні, напередодні Дня захисників і захисниць.

Проте клята війна, яку розв'язали рашисти, продовжує забирати життя наших земляків. За одинадцять місяців від початку повномасштабного вторгнення на полі бою загинуло більше сорока захисників із Козятинщини. Із них більше тридцяти — це мешканці Козя-

За одинадцять місяців повномасштабного вторгнення загинуло більше сорока захисників із Козятинщини

тинської територіальної громади. Тож минуло всього три місяці, а дошку пам'яті довелося вкотре оновити.

— Формат самої дошки не зміниться, зміниться формат фотографій, — розповідає Світлана Рибінська. — Ми мусимо розмістити всіх, тому що всі воїни для нас Герої і всі мають бути розміщені на цій дошці. Взагалі наші Герої гідні великого, красивого, монументального пам'ятника, знаку, композиції, меморіалу, але це буде з часом. Ми не знаємо, коли закінчиться війна, ми не знаємо, скільки

Такий вигляд зараз має дошка пам'яті. Портрети загиблих захисників зняли напередодні вихідних

ми будемо мати імен, на жаль. Тому періодично нам, напевно, доведеться оновлювати дошку. Дуже хотілося б, щоб кожне оновлення було останнім. Ми так кажемо собі кожного разу, але життя нам диктує свої умови.

Роботи з оновлення тривають, завершити планують буквально за лічені дні. Поки що формат дошки пам'яті не зміниться. Запитали ми у відділі культури, чи не планували у Козятині брати приклад з Вінниці? Там спосіб увіковічнення полеглих захисників дещо інакший. Замість дошки пам'яті у нашому обласному центрі електронне

табло, на якому транслюються світлини Героїв і коротка інформація про них.

— Ми теж думали над тим, щоб зробити табло із фотографіями, але формат увіковічнення ще остаточно не визначений — чи це має бути стіна пам'яті, чи інформаційне табло, — каже начальниця відділу культури. — І, до речі, у Вінниці не поновлюють інформацію. Останні загиблі не внесені, там світлини та інформація лише про тих, хто загинув раніше. Сам формат ми розглядали, але його треба визначити в контексті рішення просторового.

Наші земляки відзначали Щедрий вечір у школах, на вулиці та з коробкою для ЗСУ

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Напередодні Старого нового року 13 січня в Україні відзначають свято Маланки та Василів вечір. Першими почали святкувати школярі. У ліцеї №1 ім. Шевченка напередодні Старого нового року шедрували з «козою» та різними казковими персонажами. А ще в оновленому вестибюлі навчального закладу однією з шедрівок був традиційний «Щедрик». Під кінець святкового заходу артисти ліцею побажали Україні й українцям благополуччя, здоров'я, радості, добра у переможному році.

В гімназії №9 відзначали Василів день. Співаючи шедрівок, старшокласники загадували на наступний рік щедрий урожай, багатства, добробуту у кожній родині, а головне — мир в українську сім'ю. Після завершення заходу ми запитали у класного керівника 8-го класу Ольги Ромашкан, чому так важливо зберігати традиції свого народу?

— Тому, що ми повертаємо із забуття давні звичаї і обряди нашого народу, бо без минулого не буває майбутнього, — сказала вона.

О 14 годині на вулицях нашого міста з'явилися шедрівники. Першу шедрівку ми слухали від Богдана та Насті, потім ще де-

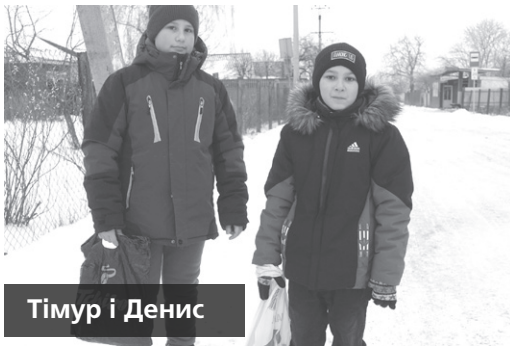
Назар і Діма

Софійка

Настя і Богдан

Тімур і Денис

Наташа, Нікіта, Богдан

кілька шедрівок звучали на суспільних вулицях.

Шедрівників у цьому році було більше, ніж колядників. Багато їх було на Білій Казармі, в селі Козятині, в центрі міста в районі непрацюючої стоматологічної поліклініки, на вулиці Довженка біля багатоповерхівок 101, 105. Шедрівки, порівняно з колядками, були менш патріотичними,

а от розмаїттю шедрівок не було меж. Де їх дітки стільки знаходять?

Першу супер гарну шедрівку нам заспівала семирічна Софійка. У 11-річного Тімура з 10-річним Денисом шедрівка була коротша, але така ж хороша. Добрі голоси мають 6-річний Нікіта, дев'ятирічний Богдан та 11-літня Наташа.

Як тільки надворі почало сі-

ріти, заклик «можна шедрувати чи ні» вже було не чути. Дітки з вулиць розійшлися по домівках. Це, мабуть, було пов'язано з тим, що ще недавно з першою зорею виходила шедрувати Маланка і діти не хотіли з нею зустрічатися. Вже роки зо три Маланки на Щедрий вечір немає, а діти за звичкою розходяться по домівках раніше.

Про шедрувальників із чуйним серцем нам стало відомо опівночі. Вони мали із собою коробку з написом «На ЗСУ». Шедрівники в ролі Маланки зібрали 3 тисячі 135 гривень і віднесли їх мамі двох наших захисників Тетяні Вітюк. Від несподіванки вона розплакалась і пригостила шедрівників-вононтерів цукерками.

ПОБРАТИМИ МАЛИ ПРИЙХАТИ, АЛЕ В СОЛЕДАРІ БУЛО ГАРЯЧЕ

Втрата ■ Сергій Білецький вивчився на перекладача, мав роботу, любив у вільну хвилину посидіти з друзями і поспівати під гітару гарних пісень. Хотів створити сім'ю, але не встиг. Пішов захищати рідну землю, 2 січня 2023 року загинув

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Їхав захисник України Сергій Білецький додому з поля бою девять днів. Їхав довго, бо військова частина, в якій служив Сергій, була в самому пеклі східного фронту.

Зустріли Героя біля батьківського дому живим коридором, стоячи на колінах, рідні, родичі, друзі Сергія, сусіди, однокласники, колеги по роботі батьків. Отці Анатолій та Микола Волохатий провели заупокійну молитву. Як з'ясувалось пізніше, отець Анатолій колись Сергія хрестив.

Після молитви стала шикуватися траурна колона. На її початку однокласник Сергія, Іван, тримав вбрану кольоровими стрічками гілку сосни, що означало, що загиблий воїн ще був не одруженим. Далі несли коровай, прапор України, портрет воїна, кошики з живими квітами.

За розповідями близьких, Сергій був душею колективу, його товариші хотіли вклонитися батькам Героя за добре вихованого сина і провести його в останню дорогу. Тільки в Бахмуті і Соледарі стало ще гарячіше і побратими Сергія залишилися на своїх позиціях.

На площі свого земляка громада зустріла, стоячи на колінах. Мітинг-реквієм відкрила заступник директора будинку культури Лариса Ромасько. Вона нагадала козятинцям, якою ціною воїни

забезпечують спокій та розповіла біографію Героя.

Сергій народився 5 листопада 1994 року в нашому місті. Навчався в першій школі. Закінчив музичну школу по класу гітари. Захоплювався баскетболом та з командою брав участь у багаточисельних змаганнях. Закінчив курси англійської мови, тому що мріяв стати перекладачем.

У 2011 році вступив до Київського національного транспортного університету, де здобув вищу освіту та отримав спеціальність перекладача англійської та німецької мов. Після закінчення університету у 2016 році проходив строкову службу в зенітно-ракетних військах. Після служби жив та працював у Києві.

Із перших днів повномасштабного вторгнення був призначений до лав Збройних сил України та тримав оборону в Миколаївській області у напрямку Херсона, де став командиром зенітно-ракетного відділення військової частини А-3425. Після звільнення Херсону був направлений у напрямку Бахмута.

Під час ворожого обстрілу 2 січня 2023 року у місті Соледар Бахмутського району Донецької області, при виконанні бойового завдання із забезпечення здійснення заходів із національної безпеки і оборони України, відсічі і стримування збройної агресії, отримав поранення, несумісні з життям.

Ведуча траурного мітингу передала слово козятинському

Сергію Білецькому завжди буде 28

Героя земляки зустрічали, стоячи на колінах

міському голові Тетяні Єрмолаєвій. На мітингу також виступила класний керівник Сергія, Алла Анатоліївна та священник Микола Волохатий. Після їхніх виступів громада почала прощатися зі своїм захисником.

Однокласник Іван розповів, що в шкільні роки Сергій захоплювався баскетболом. Виступав за шкільну команду.

— Бувало, що з сильним суперником гра не виходила, а він міг налаштувати всю команду і ми, повіривши в свої сили, давали результат для перемоги. Таким завзятим він був і на фронті. Спочатку воював на Миколаївському і Херсонському напрямках. Після того, як наші вибили росіян із Херсону, Сергія за хорошу службу в грудні минулого року відпустили додому, — розповів Іван. — Ми зустрічалися з ним 17–19 грудня. Він казав, коли приїду, мабуть, підемо захищати Бахмут. Тоді у нас були плани, які мали втілитися після перемоги. Навіть не вірилось, що бачу свого шкільного друга

Прощалися із Сергієм довго. Всім присутнім хотілося віддати йому шану

і друга у житті останній раз.

З площі траурна процесія взяла курс до Алеї Слави сільського кладовища. Там з Героєм по-

прощалися востаннє, а від військових на його шану прогрімів військовий салют. Вічна пам'ять Герою!

«Він вистояв, не вистояв бетон Донецького аеропорту» Пам'яті безстрашного кіборга — Юрія Осаулка

Щороку 16 січня в Україні День пам'яті кіборгів. У Самгородській громаді вшанували пам'ять нашого легендарного кіборга — Юрія Осаулка.

Самгородчанам вдалося розшукати бойового побратима Юрія Осаулка з позивним «Снайпер» «Більше місяця ми розшукували бойового побратима Юрія Осаулка з позивним «Снайпер», «останнього з кіборгів» (якому вдалось вижити в пеклі ДАПу). І саме сьогодні, в цей страшний та трагічний день нам вдалось зв'язатись зі «Снайпером», — йдеться на сторінці Самгородського будинку культури. — Кіборг пригадує: «Сепаратисти оточили аеропорт з усіх сторін...

Наші крили їх... Сепари травили газом, обстрілювали, виманювали... ми не планували виходити за будь-яких обставин... Ні артилерією, ні танками знищити нас не могли... Штурмом не взяли б... Підірвали... 4 поверхи злетіли в повітря...»

«Снайпер» — єдина ниточка, яка зв'язує громаду з героїчною сторінкою військового життя та подвигу Героя. Відправили його посилку з листівками, сувенірами та підписаним прапором (яку підготували діти, аматори БК)

«Вклоняємось, тримаємо зв'язок та сподіваємось на зустріч, але тільки після Перемоги (адже «Останній з кіборгів» продовжує військову службу). Знаємо, як болить рідним... як страшно та

важко без найкращого сина, люблячого чоловіка та татуса... як не вистачає вірного друга, надійного товариша... Але безмежно пишаємось нашим відважним Героєм, шодня пам'ятаємо про його подвиг, а сьогодні — запалюємо свічки та вшановуємо пам'ять хвилиною мовчання, — йдеться у дописі самгородчан. — Віримо, що в небесному війську Юрію Леонідовичу спокійно, тихо та він усміхається з неба, пишаючись своїми неймовірними та сильними трьома дівчатами — Оленкою, Інесою та Сніжулею. Вічна пам'ять Герою... Він вистояв, не вистояв бетон Донецького аеропорту... Ніколи не забудемо, ніколи не пробачимо... Дякуємо тим, хто нас захищає...»

«БУЛО НЕБЕЗПЕЧНО, АЛЕ Я НЕ ПРИПИНЮ ПОЇЗДОК НА ПЕРЕДОВУ»

Герої тилу ■ Відомий волонтер та депутат Вінницької обласної ради Ірина Колесник під час останньої поїздки на фронт у 2022 році потрапила під ворожий обстріл. Самі волонтери встигли в укриття, але їхню автівку зрешетило осколками. Ми зустрілися з пані Іриною і поговорили про її волонтерські будні

ВЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Ірина Колесник почала займатися волонтерством ще з початку Революції Гідності. Після перемоги Майдану, почалася війна і багато знайомих хлопців та дівчат пішли захищати наші кордони на сході України.

— Ось тоді й почалося моє волонтерство у пошуках форми, берців і т. д. та поїздок, — каже Ірина.

— Де вас застало повномасштабне російське вторгнення 24 лютого?

— Як і більшість українців вдома. У той ранок був дзвінок від друзів, щоб приїжджала терміново, бо потрібна допомога по евакуації поранених.

Попередньо ми неодноразово з деякими хлопцями обговорювали наші дії на випадок, якщо почнеться повномасштабна війна. Чи була готова до війни? Напевно, як і більшість, не хотіла в це вірити... Але, так, до слова, мій тривожний рюкзак був складений ще 14 лютого.

— Розкажіть про перші дні чи тижні після повномасштабного російського наступу.

— Перші дні війни були важкі. Переживала за безпеку своєї доньки, за батька. За племінників. Менша на той час була в Івано-Франківську, і за 500 метрів від її гуртожитку пролунав вибух. Одночасно з цим вивозила поранених у перший день війни, отримувала просто неймовірну кількість

дзвінків від тих, хто потребував різної допомоги: від виїзду з міст конфлікту до збору найнеобхіднішого для наших військових.

Розуміння того, що багато друзів, рідних знаходяться на лінії вогню без необхідної кількості зброї, захисту, аптечок, рацій призводило до легкої форми паніки. Але ця паніка не паралізувала, а гнала вперед.

Ти просто починаєш дзвонити до міжнародних партнерів, розповідати, пояснювати потреби для України. Першими, хто відгукнувся, були партнери

«Потреби не зменшуються. Щодня маю запити від військових не тільки з Козятинщини, а з інших регіонів»

з Франції. За ними — Польща, потім Німеччина та американські міжнародні фонди і просто жителі Америки, з якими знайомила протягом цього часу.

На жаль, з перших днів війни по сьогодні ми втрачаємо найдорожчих нам людей.

— Ви часто їздите «на нуль»?

— Так, але хотілося б ще частіше. Наша крайня поїздка була найменш безпечною. Ми попали під обстріл і нашу машину пошкодило. Але це не означає, що я не планую найближчу поїздку до наших хлопців.

Їхали за знайомим маршрутом, ніщо не віщувало біди. Коли повертались додому, автівку волонтерів обстріляли

Адже потреби не зменшуються. Щодня маю запити від військових не тільки з Козятинщини, а з інших регіонів нашої країни. Майже щодня велика кількість посилок передається Новою поштою, а також бригади вантажаться в нас на складі, як, наприклад, 2 січня 95 бригади, 13 батальйон та госпітальєри.

— Які зараз у наших хлопців проблеми на фронті?

— Найбільше потребують ліків протизастудних та противірусних, поступив запит від лікарів із Добропілля на медикаменти різного спектру дій та апарати Hoffmann, ортопедичний дріль і ортопедичну осциляторну пилу, портативний УЗД апарат, дерматоскоп.

Потрібна термобілизна, тепла форма, рації, машини, генератори та автономні пічки, спальні мішки, тепловізори чи прилади нічного бачення. Евакуаційні бригади з вивозу поранених потребують САТ турнікети, бандажі Olaes 6, оклюзійні вентильовані VENT CHEST SEAL TWIN пов'язки, гемостатичні бинти QuikClot Combat Gauze та декомпресійні голки.

Над такими поставками ми зараз працюємо.

— Від початку війни Вінниччина прийняла більше 600 тисяч біженців і близько 180 тисяч залишаються в області на цей день. Їм надається допомога волонтерами, в тому числі вашим волонтерським рухом.

— Там залишаються величезні території, що ще довго будуть не придатними для життя. Люди рятуються від війни, у тому числі, в громадах Вінниччини. Намагаємося підтримати громади та їх мешканців продуктами харчування, медикаментами, побутовою технікою.

— Це дуже великий обсяг роботи, як ви з цим справляєтеся?

— У мене чудова команда «Об'єднання Ірини Колесник», яка завжди поруч і не боїться ніяких викликів. Маючи роботи, родини, вони знаходять час та можливість допомогти іншим людям. Наша громадська організація на території колишнього Козятинського району видала близько 40 000 продуктових пакунків, передали медикаменти, функціональні ліжка, медичні крісла для маніпуляції Козятин-

ський ЦРЛ, генератори, інвалідні візочки, крісла туалетні, памперси для дорослих, дитяче харчування, памперси, дитячі візочки.

Завдячуючи нашим міжнародним партнерам ми можемо допомагати нашим військовим та населенню.

Я дякую команді, що не дивлячись на всі виклики, які часто стають перед ними, вміло тримає удари.

Хочу подякувати всім нашим волонтерам. Їх всіх навіть не перерахувати. Це не тільки наші місцеві відомі волонтери, а ті, хто давно вже живуть за кордоном, але не забувають, звідки походить коріння і постійно допомагають та донатять на допомогу Україні. Адже тільки разом ми зможемо подолати ворога і наблизити нашу перемогу.

— Що далі плануєте робити?

— Найголовніше на сьогодні — це здобути Перемогу. І щоб кожен дочекався своїх рідних із війни. А потім буде важлива робота по відновленню нашої неньки України. Сподіваюсь, що після нашої перемоги ми так само будемо єдині, і побудуємо таку країну, в якій ми хочемо жити.

Для захисника Олеся Берта збирають кошти на «пташечку». Долучайтесь

ІРИНА ШЕВЧУК

У підрозділ, де служить наш земляк із Титусівки Олександр Берт, потрібна «пташечка», дрон або просто Mavic 3. Там, де наші воїни (Луганська область) зараз дрон вкрай необхідний. Сума величезна — 120 тисяч гривень. Дружина Олеся Олена оголосила збір коштів і вірить та сподівається — кожен 5, 10, 20 гривень дуже допоможуть хлопцям та наблизять нас до такої довгоочікуваної та бажаної перемоги.

— Ми проживаємо у Титусівці. Чоловік до війни працював пожежним на пожежному поїзді у Козятині. Хлопці зараз в Луганській області. Воюють у 66 бригаді, 1 окремий стрілецький батальйон. Ми будемо вдячні за будь-яке поширення про збір. Їм дуже потрібен цей дрон. Маленьких донатів не буває. — повідомила нам Олена.

Реквізити для збору

Номер банки 5375411202575408

Посилання на банку

<https://send.monobank.ua/jar/96r1nMHwNW>

Збір закрили

АНАСТАСІЯ КВІТКА

Збір коштів на придбання військової амуніції воїну із Журбинців Олександрову Сидорову закрили. За тиждень зібрали понад 35 тисяч гривень. Цього вистачило, щоб купили і передати бронеплети та захисний шолом.

«Дорогі друзі, шановні колеги, земляки. Хочу прозвітувати про акцію по зборі коштів та придбання необхідного захисту Сидорову Олександрову», — написав Володимир Залевський.

«Щиро дякую Ірині Колесник, яка надала безкоштовну плитконоську. Також дякую закладам освіти Самгородської громади, та усім небайдужим людям, які долучалися до цієї акції з розумінням і довірою. Продовжуємо робити добрі і важливі справи. Сьогодні немає чужих проблем. Наближаємо перемогу разом, бо разом ми сила. Слава Богу! Слава Україні!»

Кури породи «Брама». Їх продавали по 600 гривень за штуку

Восьмирічному Макару сподобався сріблястий кролик. Діти часто зупинялися біля кролів породи «Полтавське срібло»

НА ВИСТАВЦІ ШУКАЛИ ВАСИЛЯ, А ЩАСТИЛО НА МИКОЛАІВ

Пернаті й волохаті ■ У суботу, 13 січня, на центральному ринку нашого міста відбулася виставка тварин та птиці. Приїжджі і місцеві тваринники та птаховоди розмістили свої поголів'я на торгових рядах та на дорозі. Як пройшла виставка — читайте у нашому репортажі

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Перші учасники виставки стали з'являтися на території ринку о 7-й ранку. Протягом півгодини майже всі вони були за умовними прилавками. Хто перший із козятинчан зробив покупку, нам не відомо. У поле зору потрапив любитель кролів пан Микола. Він купив білого каліфорнійського і поспішив із ним до ветлікарні. Пан Микола — кролятник з досвідом, тож починає доглядати за кролем з його обстеження ветлікарем.

Крім каліфорнійця за 300 гривень, на виставці торгували сірим, білим і чорним велетнями по 1000 гривень за штуку, кролями породи «Полтавське срібло» та «Французький баран» від 200 до 500. «Полтавське срібло» привезли із Погребища. Біля вухастиків зі сріблястим хутром часто зупинялися сім'ї з дітьми, а 8-річний Макар погладив голівку тата сріблястиків.

Велику цікавість у козятинчан викликали кури і півні породи «Брама» та «Горнінгтон». Пару таких красенів півнів та курей розмістять в курниках нашої

громади. Три курки-рижухи з Бердичева переїдуть до Любара. Деякі учасники виставки курми м'ясної породи мінялися між собою з доплатою чи виручкою.

— Я курей «Брама» стала роз-

Найбільші кури «Брами» були у пана Анатолія з Титусівки. Повірили на слово, що вони близько 4,5 кілограма

водити 8 років тому. До мене в село приїждять люди з міст і сіл нашої області. Дуже приємно, що сьогодні на виставці я зустріла людей, які у мене купили курей такої породи і тепер вже зі своїми птахами приїхали на виставку, — розповідає пані Ніна з Іванківців.

— Скільки така курка коштує? — запитали ми у неї.

— Якщо замовити через інтернет — 800. Я продаю на 200 гривень дешевше, — сказала іванківчанка.

Найбільші кури «Брами» були у пана Анатолія з Титусівки.

На центральному ринку — аншлаґ. Навіть не пригадуємо, коли востаннє тут було стільки людей

На ваги пернатих ніхто не ставив, повірили йому на слово, що вони близько 4,5 кілограма.

А яких тільки на виставці не було голубів! Нам сподобалися породи «Польська рись», яку привезли із Старокостантинова та голуби м'ясної породи з Ружина. Наш земляк Микола купив пару льотних голубів.

У Василів день ми так хотіли знайти того Василя, котрий зробить собі подарунок, а нам щастило на Микол. Про двох ми вже згадували, а третьому пану Миколі сподобався золотистий фазан. Каже, за 500 гривень купив би фазана через його красу та не знає, як з ним поводитись.

— Він дуже красивий, тож нехай його купить той, хто знає толк з птахами, — сказав чоловік. Зі співочих птахів продавали канарок, вівсянок, чижів, снігурів, папужок.

На очі потрапила сім'я, що купила хвилястого папугу. Запитують у сімейства, а де пташка? Нам показали дотепну клітку з півтораки пластикової пляшки.

Багато козятинчан зібралося біля виводка нутрій, якого привезли з Бердичева. Молодняк величиною з пацюка продавали по 200 гривень за одиницю. Був на виставці і тато сімейства, тільки його не продавали, самець тільки рекламував, якими будуть

його дорослі нутрії.

Крім всіх перерахованих тварин і птахів, були на виставці індокачки, шипуни, цесарки, індик, декоративні кури та півники і, за словами фахівців, голубів близько 60 порід.

Близько 11 години учасники виставки стали розїжджатися. Більшість із них покидали наше місто в хорошому настрої, з бажанням скоро ще раз приїхати.

— У нас що, ще має бути виставка? — запитали ми у кролиководу з Ружина.

— Так, у вашому місті добрі організатори, планують виставку на березень, — сказав нам ружинчанин.

Цей золотистий фазан був окрасою виставки. Але його не купили, а бажали красеню довго жити

Багато козятинчан звертали увагу на виводок нутрій, якого привезли з Бердичева. Молодняк величиною з пацюка продавали по 200 гривень за одиницю

«ОДЯГНУВ ЖИЛЕТ І ПІШОВ ЛАМАТИ ЛІД». ЯК АНАТОЛІЙ РЯТУВАВ ПСА

Зворушливий порятунок ■

Козятинські бійці ДСНС врятували собаку, який провалився в крижану воду в одному із місцевих ставків. Рятувальників викликали пильні очевидці, які почули скавчання тварини. Ламати лід і лізти у водойму при мінусовій температурі повітря, аби дістати наляканого пса, взявся начальник караулу Анатолій Наліжитий. Як все було — дізналися з перших вуст

ІРИНА ШЕВЧУК

Не важливо, чиє життя, людини чи тварини, важливо його врятувати та вберегти. Саме це і зробили днями козятинські бійці ДСНС. Світлина з місця події, коли рятувальник у білизні та жилеті дістає наляканого пса з крижаної води, розчулили місцевих жителів та викликали шквал позитивних коментарів. І це зрозуміло, адже цей гідний вчинок заслуговує неабиякої поваги та вдячності.

Про зворушливий порятунок чотирилапого у Козятині повідомив на своїй сторінці Фейсбук начальник Головного управління ДСНС України у Вінницькій області Руслан Шевчук. Зокрема він написав: «По прибуттю бійців ДСНС до місця виклику, з'ясувалося, що собака продовжував знесилено боротись у крижаній воді. Наблизившись до переляканого пса, рятувальник вхопив його та вивільнив із пастки. Вже на березі надзвичайники обігріли і переконалися, що тварині нічого не загрожує. Кожне життя важливе! Служимо!»

Ми вирішили детальніше розповісти про такий порятунок. Зателефонували начальнику Козятинського районного сектору ГУ ДСНС у Вінницькій області Дмитру Світличину

та дізналися ім'я рятівника і його контакти. Поспілкувалися з ним у телефонному режимі. З перших хвилин нашої бесіди Анатолій попросив написати все у загальному, не конкретизувати та не розписувати. Але все ж нам вдалося розпитати, як проходила рятувальна операція пса. Отож, знайомтеся — наш герой, 42-річний Анатолій Наліжитий, мешканець Козятина. У Козятинській пожежно-рятувальній

— Такого не було у моїй практиці, це вперше, — каже боєць ДСНС. — Взагалі на водоймах рятували людей, але на човнах

частині працює вже 23 роки. Каже, що в родині він один обрав професію рятувальника. Так склалося, батьки по молодості запропонували. Спочатку був начальником караулу, потім заступником начальника частини, а потім знову став начальником караулу.

За словами Анатолія, виклик на 101 поступив у неділю, 16 січня, близько 9.30. Повідомили — провалився під лід собака і тоне. Сталося це на вулиці Кондрацького, біля газконтори. На виклик виїхали п'ять осіб:

Мороз у той день був незначний, десь один чи два градуси, але все одно — зимно. Та, за словами Анатолія, холоду він не відчув

заступник начальника Віталій Буряченко, водій Олександр Сафонюк, пожежні-рятувальники Максим Турбаніст і Олег Степанюк, начальник караулу Анатолій Наліжитий.

Оцінивши ситуацію, рятувальники побачили, що човен застосовувати не можна, тому що його проріже лід і з цього не буде нічого хорошого. Ще могли б драбину розкласти, але знову ж таки — лід занадто тонкий. Великий ризик, що він проламається, потоне драбина і постраждає особовий склад.

— Подивилися один на одного, щоб вирішити, хто піде, — каже Анатолій. — Так як я начальник караулу, вирішив, що маю йти я, роздягнувся, надів на себе рятувальний жилет і пішов проламувати лід.

На вулиці середина січня. І хоч мороз у цей день був незначний, десь один чи два градуси, але все одно — зимно. Та, за словами Анатолія, холоду він не відчув.

— Якщо чесно, я думав буде холодно, але ні, ні грама не було, — ділиться враженнями Анатолій. — Я швиденько виліз зі ставка, накинув куртку, приїхав в частину і вже там переодягнувся в сухий одяг.

Поцікавилися в Анатолія, чи він часом не моржує взимку, чи не купається на Водохреще? Відповідь — ні.

— Ніколи не купався, взагалі боюся холоду, — додав Анатолій.

А ще розповів — цей випадок став для нього дебютним, причому двічі. Адже до цього часу більш нікого не рятував і собою лід не проламував.

— Такого не було у моїй практиці, це вперше, — каже боєць ДСНС. — Взагалі на водоймах рятували людей, але на човнах, був грубший лід. У нас є такі спеціальні пластикові носії, на які лягає рятувальник. Його прив'язують рятувальною мотузкою і він руками по льоду гребе, щоб дістатись до потер-

пілого. А назад його вже тягнуть за мотузку на берег.

Що стосується врятованого пса, то як розповів нам Анатолій, з ним все добре. Після порятунку його відвезли у пожежно-рятувальну частину, де нагодували та відігріли.

— Через деякий час собака відійшов, почав бігати, підбіг до брами і ми його випустили.

Користуючись нагодою, попросили Анатолія дати кілька порад стосовно перебування на кризі. Він попросив козятинчан дотримуватися правил безпеки і обережності своє життя. Та окремо звернувся до любителів зимової риболовлі.

— Риба не варта того всього, — каже Анатолій. — Зараз температурні перепади і то є нерозумно, лід крихкий. Взагалі він має властивість кришитися при плюсовій температурі. Перша ознака цього — він стає світлішим. Так як зараз відлига, не варто виходити на лід.

«Імунітет відмовляється нормально боротись за життя». Наталії Коваль потрібна допомога

АНАСТАСІЯ КВІТКА

Козятинчанка Наталія Коваль, яка пережила трансплантацію печінки, потребує фінансової підтримки небайдужих. Жінку виписали з лікарні, але її стан і досі важкий. Нещодавно в Наталії почали відмовляти нирки. Коли стан печінки та нирок трохи стабілізувався, лікарі знайшли ще одну проблему, пов'язану зі щитоподібною залозою. Рідні просять допомогти коштами.

«Давно нічого не викладали, так як стан Наталії погіршувався, і ні часу ні сил на все не вистачає. Але ми розуміємо, що без Вашої

підтримки ми не можемо», — написала у соцмережах Ліка Коваль.

Як пише Ліка, кожен тиждень Наталії треба здавати аналізи. Її обстеження немало коштує. Вже не кажучи за ціну крапельниць (один флакон від 4000 тис. грн) та всіх препаратів, які вона приймає. За словами Ліки, безкоштовно держави виділяє тільки два препарати, один із них їй потрібно приймати пожиттєво, ціна його 30000 грн.

«Не знаю, що б ми робили, якщо їй потрібно було б купувати самостійно.

8 січня Наталії стало зле. В неї почали відмовляти нирки, через велику кількість препаратів, які

вона приймає. На сьогоднішній день, коли стан печінки та нирок стабілізувався, лікарі знайшли ще одну проблеми, то є щитовидна залоза, — пише Ліка. — Імунітет геть відмовляється нормально боротись за життя. 17 січня її направили на Вінницю, аби знайти рішення, як бути далі. Не знаю, за що це все! Наша сім'я перенесла стільки болю, що я не можу передати. І таке враження, що це ніколи не закінчиться. Благаю кожного, хто може допомогти хоча б чимось. Я кожен день молюсь за здоров'я всіх, хто не кинув нас в біду! Кожного дня надія на чудо...»

Реквізити для допомоги
ПриватБанк
UA093052990000026202678196028
5168 7451 2568 8603 Коваль

Анжела
УКРСИББАНК
5354 3210 2986 8495 Коваль Наталія

ГОВОРИЛИ ПРО ТЕ, ЩО ЗРОБИЛИ ІЩО ПЛАНУЮТЬ

На часі ■ Чому у Бердичеві світло є, а в нас вимикають, яка зарплата у міського голови і що сталося з кредитом у 14 мільйонів, який мали брати на модернізацію вуличного освітлення — про це і не тільки запитували журналісти козятинського міського голову. Очільниця Козятинської громади зібрала журналістів на пресконференцію вперше від початку повномасштабного вторгнення. Розповідаємо коротко про найголовніше

ОЛЕНА УДВУД

Позаяк журналісти зустрілися з міським головою на пресконференції вперше за всі місяці повномасштабної війни, перше питання, яке поставили представники преси Тетяні Єрмолаєвій — що вдалося зробити попри військовий стан? Очільниця громади каже — освіта, медицина, житлово-комунальне господарство, соціальна та інші галузі працювали. Хоча перші вісім місяців великої війни усі капітальні видатки були заморожені. Тому довелося відмовитися від капітального ремонту доріг, відкласти проект із реконструкції площі. Втім минулого року, попри війну, вдалося провести модернізацію системи опалення.

— Шість котелень, нове обладнання, вони запущені і всі працюють, — каже Тетяна Єрмолаєва. — І, як на мене, від моменту побудови четвертої школи, зараз ліцею, нічого глобальнішого в місті не було. Це серйозний проект, технічний, сучасний, ефективний. Ми ще не закінчили, звичайно, всередині в самих котельнях ремонті. Дахи течуть, але сама система вся працює.

За словами Тетяни Єрмолаєвої, цього опалювального сезону котельні працюють виключно на покупний сировині і забезпечені паливом повністю.

— На «Чистому місті» більше ніж 2,5 тисячі кубів дров лежить, — продовжує міський голова. — Вони мають договори і зараз більше не купують, тому що ми не знаємо, чи ми зможемо це все використати. Минулого року нам треба було приблизно 6 тисяч кубів деревини. Цього року ми приблизно порахували і розуміємо, що через те, що немає освітлення, котельні не мають стабільного режиму роботи, ми будемо мати економію. По-друге, заміна обладнання показує вели-

кий результат економії.

Та попри встановлення нових котлів температурного режиму вдається дотримуватися не скрізь. Перш за все через те, що постійно вимикається світло, а котлам для роботи потрібна електроенергія. Два найпроблемніші заклади — це перший садок та опорний ліцей (колишня четверта школа).

— Одна справа, коли ти приходиш у п'яту школу, де тов-

«Ми можемо будувати нові водогони, але існуючий водогін ремонтувати ми не можемо. Він досі належить залізниці»

щина стіни сантиметрів 80, і ти заходиш у четверту школу, де стіна — 25 сантиметрів чи 30, — каже Тетяна Єрмолаєва. — Її нагріти просто нереально. Але по ліцею ми перше, чого хотіли, щоб була котельня. Були такі дні, що не вимикали світло і мені телефонувала директор, казала, що у школі 18 градусів і такого ніколи не було. Теплоносій якісний поданий, тиск води є, об'єм води величезний, 70 градусів — і школа нагрівається.

ОДВІЧНА ПРОБЛЕМА КОЗЯТИНА

Ще один проект, який торік вдалося завершити, шоправда, частково — водогін. Планували побудувати нову мережу водопостачання у Іванківцях, Сигналі та на тій стороні у Козятині. В Іванківцях роботи завершили і повністю виплатили кошти. У Сигналі зробили першу чергу і частково розрахувалися за виконану роботу. Цьогоріч друга черга продовжиться. До бюджету-2023 заклали гроші і на будівництво водогону у східній частині міста — від Білоцерківської траси до посолька.

молаєва. — Я ще маю надбавку 50% за рішенням сесії за інтенсивність і маю 10% надбавку за секретну роботу. Стажу у мене немає, я ніколи не працювала в органах, і ранг — цедесь приблизно гривень 250–300. Премії я ніколи не отримувала. Рішення про премії виносить міський голова на порядок денний. Це моя

Торік на котельнях встановили нове обладнання. Але зберігати температурний режим вдається не скрізь, найхолодніше — в опорному ліцеї та першому садочку

— У нас є проект і ми би готові були рухатися, щоб розвести там повністю водогін, цього року, — продовжує Єрмолаєва. — Ми можемо будувати нові водогони, але існуючий водогін ремонтувати ми не можемо, тому що він досі належить залізниці. Ми плануємо дороги робити в центрі міста і ведемо перемовини із залізницею, щоб нам передали водогін у центрі, щоб ми одразу могли міняти труби з водою. Бо класити асфальт, а потім рити — так не може бути, це неякісно.

Втім те, що водогін у місті старий і зношений — не єдина проблема. Ще одна проблема в тому, що воду беруть із відкритої водойми, яка вже давно обміліла.

— Треба міняти модель водопостачання нашої громади, розуміти, де ми беремо воду в свердловинах, на скільки цих свердловин вистачає і міняти все кардинально, — каже міський голова. — Тут швидких рішень не може бути. Одна справа, коли це Сигнал або Іванківці. Ми розуміємо, яка свердловина, ми розуміємо розрахунки, у нас виключно вода і ми її розвели. Місто — це інше. Це інші мережі, інший тиск, інше споживання. Це не 5 кубів за добу. Це вже мова йде про 250 кубів за добу. Все по-іншому. Спілкуємося зараз з інститутами, щоб розуміти, яку модель нам можуть дати. Якби не війна, то думаю, ми б навесні, можливо влітку минулого року прийняли водогін і вже б починали з ним гратися, але війна трохи зупинила процес. Це критичний об'єкт і є маса важливих речей, які б ми не могли забезпечити.

принципова позиція — не виносити рішення про преміювання міського голови. Моя заробітна плата приблизно 24 тисячі гривень нарахованих. Я не знаю, яка в мене заробітна плата, через те, що я її використовую не на проживання. У мене є багато проєктів, багато людей, яким я допомагаю.

ПРО СВІТЛО

Торік місто потрапило до програми Північної екологічної фінансової корпорації (НЕФКО) і планувало взяти кредит, щоб модернізувати мережу вуличного освітлення. Додамо, що угоду збиралися підписати ще до повномасштабного вторгнення і задовго до того, як почалися проблеми з подачею електроенергії, та позаяк сума мала бути кругленька (орієнтовно 14 мільйонів гривень кредиту), ми не могли не запитати, що сталося з цим проєктом?

— Із НЕФКО ми 23 лютого 2022 року підписали угоду, а через місяць нам прийшов офіційний лист, що вони зупиняють з нами угоду і розірвали її, — каже Тетяна Єрмолаєва. — Звичайно, сказати, що ми розчаровані — це нічого не сказати. Бо окупність проєкту була дуже велика, але це не говорить про те, що ми зупинились. Ми тепер дивимось інакше на освітлення всієї громади. У нас цього року закладено, здається, близько 13 мільйонів на капітальний ремонт освітлення. У нас є села, в яких взагалі немає освітлення. І так не може бути. Ми плануємо, що цього року побудуємо всі мережі в селах і далі вже будемо робити в місті. У нас у місті теж є вулиці, де або старе освітлення, або взагалі відсутнє. Але робота, а НЕФКО навчила нас комплексному підході, коли треба міняти все — кабель міняти, світильник міняти, рахувати гроші і автоматизувати. Ми хочемо мати автоматизацію, щоб сидіти за комп'ютером, працівник міг включити-виключити світло, подивитися, що де відбувається, що працює, що не працює.

Попри те, що вуличне освітлення наразі не вмикають, на його поточний ремонт до цього річного бюджету заклали два мільйони гривень. Хто буде обслуговувати наші мережі — вінницька фірма чи місцеве комунальне підприємство «Чисте місто» — поки невідомо.

— Ми б хотіли, щоб це робило «Чисте місто», — каже міський голова. — Я завзято ставлюся до віддачі коштів з громади. Хоті-

лося б, щоб вони тут залишилися. У «Чистому місті» є електрики, дозволи, техніка.

Та зараз маємо зовсім іншу нагальну проблему, пов'язану зі світлом. У суботу, 14 січня, рашисти завдали чергового масованого ракетного удару. Серед постраждалих областей — Вінницька, а в Ладизині взагалі оголосили надзвичайну ситуацію. Обленерго продовжує застосовувати графіки погодинних та аварійних відключень і чимало козятинчан скаржаться, мовляв, у Житомирі і Бердичеві світло є, а в нас вимикають. Одні звинувачують РЕМ та обленерго, інші міську владу. Тому попросили міського голову пояснити ситуацію, щоб всім було зрозуміло.

— Офіційно 60% інфраструктури знищено, 60, не шість! В Україні залишилося три атомних станції і одна ТЕЦ. Більше нічого немає. Атомні станції зупиняють реактори, бо нема куди подіти світло, а в нас немає світла, у нас не вистачає енергії. Енергія нічим не відрізняється від хліба. Якщо ми напекли тисячу буханок хліба, то ми не можемо продати п'ять тисяч буханок хліба. Питання в тому, що ворог розуміє цю всю систему, вона побудована в радянські часи в 70-их роках і він б'є дуже болюче.

Житомирська область може бути залишена від Нетішинської атомної і там є багато світла. Але ми — від Ладизина. Ніхто зараз не будує лінії, ніхто не відновлює трансформатори. Цього всього не можна робити під час війни. Атомна станція може стільки виробляти світла, що немає куди його подіти і вона може продавати його за кордон. Це Укренерго, державна структура і в кінці кінців з чогось же держава платить людям пенсії, доплати. Держава має контракти, їй треба заробляти для бюджету кошти. Але одночасно не можна подати з Рівненської атомної світло в Козятин, бо немає такого дота, який туди тягнеться. Хто буде зараз будувати 500 кілометрів ліній? Ніхто. Їх неможливо зараз побудувати.

Про гроші

На передноворічній сесії Тетяні Єрмолаєвій присвоїли черговий ранг посадової особи місцевого самоврядування. Тож на пресконференції журналісти запитали, чи може очільниця громади озвучити свою заробітну плату?

— Оклад міського голови сьогодні — 15 тисяч гривень, — каже Тетяна Єр-

ЧИМ БУДЕ ЗАЙМАТИСЯ ГРОМАДСЬКА РАДА

Народовладдя ■ У грудні минулого року при виконавчому комітеті Козятинської міської ради створили громадську раду. Що це таке, хто туди потрапив і для чого ця рада потрібна — пояснюємо простими словами

ОЛЕНА УДВУД

Наприкінці жовтня 2022 року Козятинська міськрада анонсувала на своєму офіційному сайті створення громадської ради. Спочатку утворили ініціативну групу у складі шести осіб, яка займалася підготовчим процесом — визначила спосіб та термін подання документів від представників громади, охочих потрапити до громадської ради, розглядала заяви та призначила установчі збори, на яких мали обрати членів цієї громадської ради.

За тиждень до Нового року, а саме 23 грудня, вищезгадані установчі збори відбулися. Як відомо з протоколу засідання, до участі у зборах подали заяви представники від 12 різних громадських організацій та інших інституцій громадянського суспільства, втім до засідання допустили лише 11 осіб. Натомість одній громадській організації відмовили, але, що це за організація і з якої причини отримала відмову — не відомо, тому що у протоколі цієї інформації не вказали.

Кількісний склад громадської ради затвердили у межах 35 осіб. Це — максимальна кількість, дозволена законодавством. Та позаяк ініціативна група отримала значно менше заяв, то і людей у громадській раді буде менше ніж 35.

Хто увійде до новоствореної громадської ради — обирали шляхом голосування. Усі 11 кандидатур, які подали свої заявки, підтримали. Тож у громадській раді матимемо саме 11 осіб. Серед них два представники релігійних громад. Це Віра Глущенко, голова релігійної громади Церкви Християн Віри Євангельської «Спасіння», а також Роман Масира, настоятель Храму Святого пророка Іллі Православної церкви України. Від спортивних організацій маємо три представники. Це Руслан

Попри те, що Козятин — місто залізничників, від залізниці у громадській раді буде тільки один представник

Гуменюк, керівник громадської організації «Футбольний клуб «Леви», Анна Сас, заступниця голови громадської організації «Спортивний клуб «Тако», та Володимир Добржанський, керівник громадської організації «Футбольний клуб «Локомотив», який також очолює «Чисте місто». Ще по одному представнику буде від ветеранських організацій: це Валентин Драмарецький (заступник голови громадської орга-

До громадської ради обрали 11 осіб. Це представники різних громадських організацій та інституцій громадянського суспільства

нізації «Козятинська міськрайонна організація Української спілки ветеранів Афганістану») та Віра Казмірчук (керівник Козятинської районної організації «Захист дітей війни»). Також до громадської ради потрапив Микола Машевський, заступник голови Козятинського громадського об'єднання «Союз Чорнобиль України», Наталія Машталер, заступниця голови громадської організації «Територія добра» та керівник громадської організації «Козятинська нова громада» Вікторія Нечипорук. Натомість від залізничників буде лише один представник — Володимир Горбатюк, голова профкому локомотивного депо. Додамо, що Вікторія Нечипорук та Віра Глущенко входили до ініціативної групи.

Головою громадської ради шляхом голосування обрали Вікторію Нечипорук. На посаду за-

ступника спершу запропонували кандидатуру Руслана Гуменюка, втім він заявив про самовідвід, тому заступником обрали Володимира Горбатюка. Таким буде склад громадської ради на найближчі два роки. Такий орган формують при виконкомі Козятинської міськради не вперше, але новий склад затверджують вперше, відколи влада змінилася.

До кінця місяця громадська рада має зібратися на своє перше засідання і затвердити план роботи на поточний рік. Відповідно до Постанови Кабінету Міністрів України від 3 листопада 2010 року, громадська рада має сприяти участі громадян в управлінні державними справами. Простішими словами, вона забезпечує зв'язок між громадою і владою.

Громадська рада подає на ор-

ган виконавчої влади пропозиції щодо:

■ орієнтовного плану проведення консультацій із громадськістю;

■ організації консультацій із громадськістю та залучення до консультацій зацікавлених сторін;

■ пропозицій, висновки та аналітичні матеріали щодо вирішення питань у відповідній сфері, підготовки проєктів нормативно-правових актів, удосконалення роботи органу.

Також громадська рада має збирати, узагальнювати та подавати на орган виконавчої влади пропозиції громадськості щодо вирішення питань, які мають важливе суспільне значення і моніторити, чи враховує орган виконавчої влади пропозиції та зауваження громадськості. Про свою діяльність громадська рада має звітувати кожного року.

ПЦУ не схвалює традицію купання на Водохреще

ОЛЬГА БОБРУСЬ

Вже не перший рік Православна церква України пояснює, що традиція купання в ополонці на Водохреще не має нічого спільного зі «змиванням» гріхів, отриманням особливого Божого благословіння чи духовного очищення.

Жодного церковного припису в Українській Церкві для звершення занурення у зимову воду немає і ніколи не було. Про це йдеться на фейсбук-сторінці ПЦУ.

«Священники звершують Чин освячення води відкритих водойм у свято Богоявлення не для того,

щоби в ній купатися, а саму воду освячують зовсім не «іони срібла» хреста, який у неї занурюють. І якщо під час звершення водосвяття використовують, скажімо, хрест дерев'яний, то вода все одно силою благословіння Божого і благодаті Святого Духа за молитвами стає святинею — агіасмою (від грец. ἁγίασμα — «святиня»). Саме як до святині — шанобливо, з повагою і благоговінням — ми маємо ставитися до води, освяченої на Богоявлення», — йдеться у дописі.

У Євангелії сказано, що, занурившись у води Йордану, Спаситель освятив їх та благословив для нас Таїнство Хрещення як

необхідну умову для спасіння. Спаситель зійшов у води Йордану не для очищення від особистого гріха, бо Він був безгрішним, а для того, щоб взяти на Себе гріхи людства і дарувати нам через Хрещення можливість оновитися, спастися.

Таким чином Господь явив Свою готовність пережити все те, що переживає людина, яку Він спасає. Та в цій події постає ще один важливий сенс — поважно Пресвятої Трійці відкриває Себе світові: Син Божий приходить хреститися, голос Бога-Отця лунає з небес, а Дух Святий сходить як голуб.

Ось у чому зміст свята та осо-

бливого освячення води, і саме тому ми називаємо цей день не тільки Хрещенням Господнім, але й Богоявленням.

— Тож як грішні люди можуть «наслідувати» Ісуса Христа, купаючись взимку у водоймах? З якою метою і як саме «наслідують»? При цьому, не соромлячись оголювати напоказ власне тіло, «підігріватися» спиртними напоями, не стримуватися у лайші під час фізичних відчуттів через занурення у крижану воду. І чому ж «обов'язково треба» зануритися тричі і перехреститися перед зануренням? — запитують священники.

Вони зазначають, що вода

в річці Йордан в цю пору року сягає 12–16° тепла, вона не є крижаною, такою, що провокує стрес для організму.

— Купатися в ополонці не підготовленим для цього людям — це ризикувати своїм здоров'ям і життям, а значить — нехтувати даром Божим, — пояснюють в Церкві.

А щодо «змивання» гріхів, то ПЦУ нагадує: занурення в ополонку не змиває гріхи, бо гріх — це не зовнішня проблема, а внутрішня хвороба душі. І щоб її виликати, потрібно спочатку її виявити, від широго серця покаятися та змінитися з допомогою Божою і через Таїнства Церкви.

ГРОМАДСЬКІ ОРГАНІЗАЦІЇ ОБ'ЄДНАЛИСЯ, ЩОБ ЇХ ПОЧУЛИ

Спілка ■ У понеділок, 16 січня, в офісі Козятинської організації ветеранів зібралися Козятинська міськрайонна організація Української спілки Афганістану, громадська організація «Захист дітей війни», «Союз Чорнобиль», громадська організація ліквідаторів аварії та членів їх сімей на Чорнобильській АЕС. Вони ухвалили рішення об'єднатися, щоб діяти спільно і доносити спільну позицію до міської влади

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Із самого початку зустрічі до присутніх звернувся голова організації ветеранів Федір Кропива.

— Я вирішив виступити в ролі борця за наші права і об'єднати всіх нас. Адже так жити не можна. Побудова громадянського суспільства забезпечується створенням громадських формувань, роботі яких влада повинна всляко сприяти, принаймні не створювати їм супротив. Влада, яка пригнічує діяльність громадських формувань, нищить демократичні устрої держави, — каже Федір Кропива. — Вже більше двох років, як цією владою фактично розігнані квартальні комітети, чого раніше ніколи не було. При кожній попередній владі ми вітали ветеранів праці та ювілярів у день їхнього народження цілою делегацією. Там був представник міської ради, депутат округу і голова квартального комітету. Голова квартального комітету грав основну роль, тому що ветерани праці чи ювіляри знали його в обличчя. Зараз просимо голів квартальних комітетів, щоб вони пішли нам назустріч і привітали цих поважних людей, — говорить Федір Кропива і додає: — Тепер буває, що грамота ветерану чи ювіляру виписана заздалегідь, а конверт із матеріальною допомогою міська рада часто дає із запізненням. Пенсіонерам із мізерною пенсією фінансова допомога потрібна, але ж таких людей потрібно вітати урочисто

в їхній день народження. Щоб провідати літніх та хворих людей міська рада минулих скликань нам допомагала транспортом чи пальним, а зараз цього немає, а у нашій громаді майже 14 тисяч людей похилого віку, — наголосив голова ради ветеранів. — Нинішні пенсіонери, це ті люди, які в різних сферах народного господарства десятиліттями трудилися на розбудову нашої держави, народжували і виховували дітей, берегли цінності нашого народу. Тепер хочу почути вашу думку, — звернувся до присутніх Федір Кропива.

Не задоволені у громадських організаціях і фінансуваням на статутну діяльність їхніх організацій

Представники громадських організацій воїнів-інтернаціоналістів та дітей війни погодились, що потрібно об'єднуватися, тому що і їхні громадські організації міська влада, за їх словами, притісняє.

Заступник голови громадської організації воїнів Афганістану Микола Жирний розповів, що міській раді ще на початку її каденції приглянувся їхній офіс і їх хотіли переселити в приміщення, де потрібно робити ремонт. Коли афганці не погодились на переїзд у гірше приміщення, представники міської ради само-

Представники громадських організацій проголосували за створення громадського об'єднання. Обрали голову та його заступника

стійно відкрили двері і повісили на них свій замок.

— Як так можна? У нас там документація організації була і членські внески, — казав Микола Жирний. — Я працював і у виконавчій гілці влади, а такого не бачив, щоб за відсутності людей у офісі міській раді заховалися зміняти замок на дверях.

Голова громадської організації ветеранів Федір Кропива нагадав, що він також не може потрапити до свого офісу у вихідні дні. Каже, всі ворота закриті, а ключі є тільки у ЦНАПі і управлінні соціального захисту населення. Звертався до міської ради сам голова ради ветеранів і доручив випросити у міської ради ключі від воріт території офісу ради ветеранів Юрія Бондарюка.

— Поки безрезультатно, — каже пан Юрій, — Але у міській раді пообіцяли, щодо ключів від воріт території організацій, то подумають.

З виступу голови організації воїнів-афганців Тетяни Драмарецької стало відомо, що їхній організації було запропоновано приміщення на першому поверсі

міської ради. Вони мали тільки подати до міської ради графік днів засідань і часи роботи організації. Тобто за проектом міської ради всі громадські організації мали б бути в одному приміщенні. Адже те приміщення міська рада пропонувала громадським організаціям дітей війни, чорнобильцям і воїнів-інтернаціоналістів.

Організація ветеранів має приміщення за договором, то їм для підняття ветеранського духу мали підселити хорівий колектив «Прометей».

Не задоволені у громадських організаціях і фінансуваням на статутну діяльність їхніх організацій. Кошти на життєдіяльність громадських формувань ніби виділені, але їх витрати належать до не захищених статей бюджету і їх блокує Державне казначейство. — Я уточнювала в міській раді, там обіцяли, що після закінчення війни невикористані гроші на організацію воїнів Афганістану віддадуть, — сказала голова громадської організації воїнів-афганців Тетяна Драмарецька.

— Ніхто вам вже нічого

не дасть, — каже голова ветеранів. — Невикористані кошти не захищених статей бюджету по завершенні фінансового року міська рада перевела у захищені статті і їх можна пропустити через казначейство. Сталось так, як мало статись. Всі ті кошти вже пішли на потреби міської ради. За «важку працю» вони зробили собі новорічні подарунки — працівникам владних структур виплачено фінансову допомогу в розмірі середньомісячного заробітку. Забудьте, Таня, за ті гроші, — сказав Федір Кропива.

Завершилось зібрання голосуванням за створення при раді ветеранів громадського об'єднання з назвою «Громадське братство при раді ветеранів».

Головою об'єднання було обрано голову громадської організації ветеранів Федора Кропиву, а його заступником став голова громадської організації ліквідаторів Чорнобильської аварії на ЧАЕС та їх сімей Юрій Бондарюк. Обидві кандидатури має затвердити президія громадської організації ветеранів на найближчому засіданні.

Пожежа у Глуховецькій громаді: на згарищі знайшли рештки тіла

МАРІЯ ЛЕХОВА

У Глуховецькій територіальній громаді в одному із приватних домоволодінь виникла пожежа. Під час розвідки, фахівці ДСНС виявили рештки тіла невідомої людини.

Інцидент стався 14 січня. Виклик на 101 надійшов о 16.21.

«Прибувши до місця події, рятувальники з'ясували, що вогнем охоплено надвірну спо-

рудку на площі 30 кв.м. Також під час розвідки, фахівці ДСНС виявили рештки тіла невідомої особи, — зазначають у Головному управлінні ДСНС України у Вінницькій області. — О 16.51 загоряння локалізовано, а о 17.02 ліквідовано.

За попередніми даними, ймовірна причина виникнення пожежі — порушення правил пожежної безпеки при експлуатації пічного опалення».

Щороку з настанням осінньо-зимового періоду через елементарне недотримання та нехтування правилами пожежної безпеки при користуванні нагрівальними електро- та газовими приладами, а також при експлуатації пічного опалення збільшується кількість пожеж, травмування та загибель людей на них.

В осінньо-зимовий період необхідно дотримуватись елементарних правил пожежної безпеки.

ЩО БУДЕ З КОЗЯТИНСЬКОЮ ЛІКАРНЕЮ ЦЬОГО РОКУ

Медицина ■ Наприкінці 2022-го справжнього галасу наробила новина про те, що у Козятинській центральній районній лікарні знову мають бути зміни у штатному розкладі, і знову не в плюс, а в мінус. Чи буде все-таки скорочення працівників, чи закрили заборгованість по заробітній платі, договори на які види послуг мають підписати з Національною службою здоров'я?

ОЛЕНА УДВУД

Попередній рік для Козятинської центральної районної лікарні був надзвичайно важким. Держава суттєво скоротила фінансування медичної галузі, кошти за пакетами, які ЦРЛ підписала з Національною службою здоров'я, виплачувалися не завжди вчасно і не завжди у повному обсязі. Усе це позначилося на медпрацівниках — люди по декілька місяців сиділи без зарплати. На кінець року заборгованість по заробітній платі складала майже 11 мільйонів гривень. Станом на зараз її вдалося погасити, про що розповіла міський голова Тетяна Єрмолаєва під час пресконференції із журналістами, яка відбулася у понеділок, 16 січня.

— П'ять мільйонів ми виділили в грудні минулого року, ще 4 мільйони 700 гривень — минулого тижня, — сказала Тетяна Єрмолаєва. — У лікарні немає взагалі заборгованості по зарплаті, грудень закритий. Далі має бути оптимізація.

— Тобто скорочення буде? — перепитали ми міського голову.

— Якщо забрали в управлінні соціальної політики субсидії, що люди роблять, сидять цілий день? — відповіла очільниця громади. — Де функцію знайти? Хто її придумав? Якщо у нас немає інсультного відділення, інсультного пакета, як

функцію придумати? Головний лікар, начальник управління не придумує роботу. Радянські часи пішли давно. Немає такого, що ми придумуємо роботу. У нас є план, стратегія, у нас є напрямки, куди ми рухаємося, є напрямки, куди рухається держава по галузях. Купили біохімічного аналізатора. Він робить 200 аналізів за годину. Уявляєте якість цього аналізу? Без людського фактору, все автомат робить сам. Хоча до цього я чула одне — у нас неякісні

Цього року ЦРЛ подала на розгляд до Національна служба здоров'я України документи на 17 пакетів

аналізи. Будь ласка, геманалізатор — одна хвилинка — 12 типів аналізів. Не жінка рахує вручну еритроцити в мікроскопі, а машина видає кількість.

За словами Тетяни Єрмолаєвої, у Жмеринській центральній районній лікарні штатна чисельність — 330 посад, тоді як у нашій — 456. Водночас нам бракує спеціалістів із певних галузей.

— Сьогодні у лікарні катастрофічно не вистачає ерготерапевтів, реабілітологів, логопедів, — продовжує Єрмолаєва. — Ми маємо йти вчитися. Сьогодні ти

Найімовірніше, ті групи послуг, які надавала лікарня торік, збережуться. Але договори ще не підписані. Фото з архіву газети

медсестра, завтра будеш ерготерапевтом. Це дія на випередження. Якщо ми зараз не стрибнемо в цей вагон, то далі вже буде пізно. Ми велика міська громада. Самгородок не має своєї лікарні, Погребище менше ніж ми, Ружин менший ніж ми. Не мають лікарень Глухівці і Махнівці. Вони поруч, але все одно нам це розвивати. В першу чергу ми думаємо про своїх людей, як їм дати якість, але є багато речей, яких нам не вистачає. Не вистачає медичних працівників, не вистачає лікарів, не вистачає тих спеціальностей, які пов'язані з реабілітацією.

Цього року Козятинська центральна районна лікарня подала на розгляд до Національної служби здоров'я України документи на 17 пакетів. За дани-

ми НСЗУ, станом на 17 січня 2023 року договори ще не були підписані, втім жодної відмови у системі зазначено не було. Тож всі групи послуг, які надавала лікарня торік, найімовірніше, збережуться. Крім того, цього-річ ЦРЛ планує отримати два нових пакети.

— У нас з'явився стоматологічний пакет і мобільна паліативна допомога, — каже Тетяна Єрмолаєва. — Це коли до людей, які мають невеличкі хвороби, приїжджає додому бригада і на місці навчає користуватися лікарськими засобами та іншим речам, які повинні полегшити життя таким пацієнтам. Держава цього року прийняла і ліки безкоштовно, і програми з психіатрії. Наприклад, сімейній медицині держава поставила

шість пріоритетів з онкології, які вона б хотіла бачити. Один із них — це аналіз ПСА, який роблять чоловіки після 45 років на рак, аденому простати. Наш центр первинної медико-санітарної допомоги є у цьому списку і зараз будь-який чоловік, старший 45 років, має право прийти, безкоштовно здати аналіз і йому скажуть, чи він у групі ризику. Це здається дрібницею, але це профілактика. Нам легше робити профілактику хвороб, ніж потім допомагати людям існувати. Ми також прийняли програму з профілактики раку шийки матки. Це папіломавірус. Ми заклали гроші, купуватимемо вакцину і будемо вакцинувати дівчаток 12–13 років. Але це означає, що вони ніколи на це не захворіють.

Створили базу даних про українських полонених Другої світової, родом із Вінниччини

ЛАРИСА ОЛІШНИК

У Вінниці презентували відкрити онлайн-базу даних полонених часів Другої світової війни, родом із Вінниччини. Створили таку волонтери громадської організації «Автомайдан Вінниччина».

«Росія століттями крала нашу історію, нашу культуру, привласнювала наших героїв та наші перемоги. Водночас совети замовчували і витирали з нашої пам'яті справжню історію. Реалізуючи цей проєкт, ми амбітно взялись відновити історичну справедливість та повернути до колективної пам'яті українців забуті сторінки історії,

створивши онлайн-базу даних про радянських військовополонених з України», — розповіла Таїса Гайда.

За її словами, йдеться про сайт (<https://archive.memory.org.ua>), на якому розміщена інформація про військовослужбовців Червоної армії (чоловіків і жінок) родом із Вінницької області, які в роки Другої світової війни потрапили до німецького полону.

Часто їх досі називають «радянські або російські військовополонені» і не згадують, що серед них було багато українців. Загалом у полон потрапили понад 5 млн червоноармійців, 57% з них загинули. І навіть через 80 років

після війни доля більшості з цих людей невідома. Вони так і залишаються для рідних «зниклими безвісти». Тож завдання цього проєкту — знайти і зафіксувати ім'я кожного полоненого з України.

Волонтерка зазначила, що база даних створена на основі німецьких та радянських документів реєстрації військовополонених. Основу німецьких документів становить «Персональна картка І», яка була двох видів: картки з табірної картотеки на в'язнів, котрі там перебували до кінця Другої світової, та картки на загиблих. Останні зберігались у Берліні

у «Довідковій службі Вермахту з питань втрат особового складу та військовополонених» (WASSt). Також серед документів — картки реєстрації військовополонених або «зелені картки», лазаретні картки, повідомлення про смерть і повідомлення про втечу.

Основна маса документів на загиблих військовополонених з WASSt нині знаходиться в центральному архіві міністерства оборони російської федерації (ЦАМО) в Подольську. До кінця 1990-х років ці документи вважались втраченими. Американські війська виявили цю картотеку в Майнінгені, куди в 1943 році було евакуйова-

но Довідкову службу Вермахту, і передали її Червоній армії в серпні 1945-го. Таким чином потрапили до СРСР і вцілілі табірні картотеки.

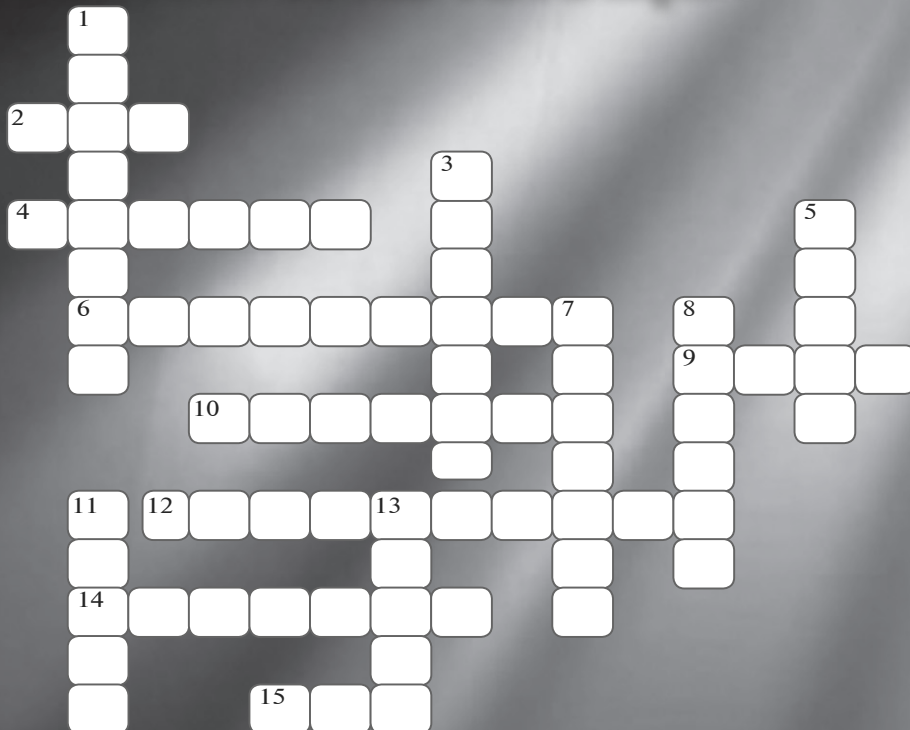
Німецькі документи на тих полонених, які вижили, з ЦАМО передали в архіви НКВС за місцем народження. Так документи на жителів Вінниччини потрапили до місцевого архіву КДБ, а звідти до Державного архіву Вінницької області.

Наразі до онлайн-бази внесені відомості про 500 осіб. Загалом, за оцінками авторів проєкту, в різних архівах налічується близько 80 тисяч карток із даними про військовополонених з України.

Кросворд «Козятинська площа»

По вертикалі

- 1 Прізвище поета, який зображений на муралі, що намальований на фасаді будинку культури
- 3 Сто років тому на місці сучасної площі Героїв Майдану була інша площа. Як вона називалася?
- 5 Колір, у який пофарбована лавочка-сердечко, яку поставили на площі торік до Дня закоханих
- 7 На площі ростуть дерева з маленькими яблучками. Як їх називають?
- 8 Що колись стояло на площі перед будівлею Міського будинку культури?
- 11 Свою сучасну назву площа отримала у 2014 році. Який був місяць, коли її перейменували?
- 13 У Міському будинку культури вже декілька разів була реконструкція. Що так і залишилося до цього часу невідремонтованим?

По горизонталі

- 2 Скільки великих ялинок росте на площі?
- 4 Що встановили на сходах будинку культури перед Новим роком?
- 6 Що відкрили на площі 8 березня 1962 року?
- 9 Школа під яким номером розташована поруч із площею?
- 10 У який колір пофарбували фасад Міського будинку культури?
- 12 Що стоїть на лавці, яку встановили на площі у 2019 році?
- 14 Як називається дитячий садочок навпроти площі?
- 15 Через площу не ходить тільки один міський автобус. Під яким він номером?

ВІДПОВІДІ

По вертикалі: 1. Шевченка 3. базарна 5. білий 7. райська 8. ялинок 11. лютий 13. сходів.
По горизонталі: 2. дві 4. вертеп 6. кінотеатр 9. одити 10. зелені 12. парасолька 14. теремок 15. три.

РЕКЛАМА

КРИНИЦІ КОПАЄМО

Чистим докопуємо

Копавемо вигрібні ями, каналізації, траншеї.

097-968-28-96
098-903-12-59

515813

Ремонт та регулювання КАРБЮРАТОРІВ

073-07-88-279

516364

НА ЛОМ Є ПРИЙОМ!

Приймаємо чорні та кольорові метали

Можливий самовивіз

097-82-00-688

516248

КУПИМО ЗЕМЕЛЬНИЙ ПАЙ

В ОРЕНДІ ТА БЕЗ ОРЕНДИ

067 212 17 50
095 805 06 84

515353

ЩОТИЖНЯ ПРИЙМАЄ ЛІКАР З ВІННИЦІ

Ю-МЕД вул. Винниченка 4/3
www.u-med.com.ua

ВСІ ВИДИ УЗД ТА АНАЛІЗІВ КОНСУЛЬТАЦІЇ ПО ГІНЕКОЛОГІЇ

Ліцензія №885 від 26 серпня 2016р.

Тільки за попереднім записом за телефонами: **(098) 708-55-20**
(073) 708-55-20

САМОЛІКУВАННЯ МОЖЕ БУТИ ШКІДЛИВИМ ДЛЯ ВАШОГО ЗДОРОВ'Я

516355

ДРОВА

ПРОДАМ РІЗАНІ ТА КОЛОТІ ТВЕРДИХ ПОРІД

З ДОСТАВКОЮ, НЕДОРОГО

063-960-26-33

516354

Козятинська РСТК ТСОУ (колишній ДОСААФ)

АВТОШКОЛА запрошує

майбутніх водіїв на навчання категорії В, С та перепідготовку

м. Козятин, пров. Довженка, 6
2-07-64; 067-433-64-05; 073-428-25-75

516118

РемПобутТехніка

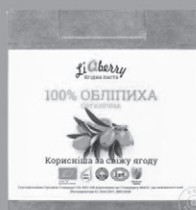
Ремонтуюмо та обслуговуємо

- Холодильники
- Пральні машини
- та ін. побутову техніку

097-12-31-915, 097-12-31-918, 093-600-28-28

Підвальне приміщення суду

516308

ДІАБЕТИЧНІ
ТОВАРИ ТА ЗДОРОВЕ
ХАРЧУВАННЯ95⁰⁰Сироп без цукру
Stevia Малина,
250 г6700⁰⁰Трансмітер
Bubble Mini380⁰⁰Голки інсулінові
BD Micro-Fine+
8 мм 30G 100 штСахарok
Shop330⁰⁰Обліпихова паста
LiQberry,
500 г72⁰⁰Пластир еластичний
фіксуючий Omnifix
Elastic
10 см x 2 м570⁰⁰АКЦІЯ! Глюкометр
NEWMED NEO +
50 тест-смужок78200⁰⁰Інсулінова помпа
Medtronic MiniMed™
720G186⁰⁰GREEN LEAF
Суміш для випічки
"Шоколадний брауні"
без цукру, 300г75⁰⁰Низьковуглеводні
пряники без цукру
та борошна VELN
«Шоколад», 100 г285⁰⁰Тест-смужки
NewMed NEO
50 шт62⁰⁰Підсолоджувач
Green Leaf
Солодка Стевія
ванільна, 100 гЗАМОВЛЯЙТЕ НА:
saharokshop.com
+ 38 066 249 67 87

Куплю роги лося, оленя; чоботи хромові, кирзові, ялові; ялинкові іграшки, статуєтки, фотоапарати, ікони, монети, ордени, жовті годинники, тв, магнітофони, плати та радіодеталі, т. д. 067-161-61-62

Здам в оренду приміщення 50 кв. м., вул. Грушевського 23. 067-293-29-41

Продам пороссята с. Іванківці. 098-971-88-65

Продам бройлер іспанка, мастер грей - суточні, качка мулард. 096-458-74-21, 067-173-31-50, 063-608-92-55, 063-604-26-79

Продам пороссят м'ясної породи 12-15 кг. 073-407-69-12

Продам пороссята «Біла Українська». 063-801-10-62, 098-500-51-95

Продам нутрії, м. Козятин, р-н ПРБ. 068-046-27-38

Продам пороссята 14-17 кг., м'ясної породи «Ландрас». 097-691-24-52

Продам два кабанчики по 25 кг, 6000 грн. 067-319-08-49

Здам в оренду приміщення 30 та 120 кв.м. тв центрі. 093-766-78-49

РОБОТА

□ Станція технічного обслуговування автомобілів запрошує на роботу прибиральницю. 067-920-67-94

□ На роботу потрібні: продавець (з/п від 700 грн в день) 096-185-59-50, 098-634-12-45; різноробочий (з/п від 15 000-17 000 грн за вахту) 098-634-12-45, 096-185-59-50. Вахтовий метод. Житлом забезпечуємо. Місце роботи - м. Фастів. Телефонувати в будні дні з 8.00 до 17.00 год

РЕМОНТ

□ Виконую Зварювальні роботи. 067-786-29-90

□ Майстер на годину, послуги електрика, сантехніка, встановлення побутової техніки, збір меблів. 093-190-80-33

ПРОДАМ

□ Багажник та підлокотник до легкової машини «Лада», газові балони середні 2 шт. 097-978-21-88

□ Бензопилу «Штіль», «Гудлак», бензокосу, ел. двигун 3 квт, ел. лобзик, болгарку, ел. дрель, ел. обігрівач, меблі б/в, посуд, картоплю велику, насінню, мілку «Міневра», сіно, холодильник, телевізор, корито алюмін. 068-216-34-20

□ Візок інвалідний. 097-134-44-34

□ Вугілля. 063-391-62-73

□ Двигун Д-240 після кап. ремонту, 44000 грн. 067-789-97-76

□ Дві яблуні на корню на дрова, недорого. 063-316-28-84, 096-690-84-07

□ Диван, крісла, тумбочку, ТВ Panasonic, тюнер, швейну машину. 063-191-10-90

□ Доски сухі, обрізні, дубові, набір 50 x 250 x 2300-2 шт., 50 x 270 x 2300-2 шт., 50 x 130 x 2300-1 шт. 073-218-92-49

□ Дрова рубані. 097-704-97-81

□ Зерно пшениці та кукурудзи. 067-745-69-92

□ Картоплю велику - 9 грн/кг та малу - 6 грн/кг., сорт «Санта» та інші, с. Козятин. 063-886-13-39 ==П Млин робочий. 098-271-56-89

□ Меблі аптечні холодильник - вітрину. 063-392-93-20, 098-974-29-35

□ Картоплю велику, мілку, посадкову різних сортів, можлива доставка. 097-354-76-54

□ Коляску дитячу + комплект зима. 068-962-41-59

□ Коляску дитячу терміново, недорого, зималіто 2 в1 в гарному стані, після однієї дитини. 066-435-02-36

□ Шафу для одягу б/в, 185 x 150 x 55 см, 400 грн., самовивіз, м. Козятин. 063-677-24-50

□ Зерно пшениці та кукурудзи. 067-745-69-92

□ Морських свинок, картоплю велику та мілку. 097-446-20-46, 063-629-01-49

□ Памперси для дорослих М+, с. Козятин. 063-886-13-39

□ Парту шкільну, вимірювач сахару, бідон алюмінієвий, столик з чорного скла, дитячу ванночка. 097-147-84-88

□ Парту шкільну, вимірювач сахару, бідон алюмінієвий, столик з чорного скла, дитячу ванночка. 097-147-84-88

□ Перуки, банки 0,5 по 3 грн/шт., іграшки, пластинки, шкіряну валізу, постільну білизну, жіночий плащ 56 р., теплий. 093-884-86-66, 068-209-91-37

□ Пшеницю, можлива доставка. 097-843-01-38

□ Реміні авто обтяжні 10 м з трищітками, навантаження 3 т., два реміні б/в в хорошому стані. 073-218-92-49

□ Банки 3 л - 15шт/30 грн., 0,5 з кришками від соусу «Чумак» - 35 шт/7 грн., 0,480 - 15 шт/5 грн. 073-218-92-49

□ ==П Дачу р-н Талимонівка, плитку 15 x 15. 093-705-62-44

□ Сою якісну, посівну. 098-724-74-94

□ Телевізор кольоровий «Samsung», комод сучасний темно-коричневий, верх укріплений, може бути під акваріум 90 x 85 x 60, накладка нержавіюча кухонна мойка в гарному стані 80 x 60. 063-296-91-71

□ Телевізор/монитор Samsung UE32D4010NW, 32 дюйма Full HD, білого кольору, відмінний стан, 4100 грн. 096-027-77-38 Артур

□ Ячмінь с. Вернигородок. 097-087-47-31

□ Ячмінь. 098-724-74-94

НЕРУХОМІСТЬ

□ 1-кімн. кв., центр, 5 поверх, без ремонту. 093-704-31-57

□ 1-кімн. квартиру в одноповерховому будинку, центр міста, частково зручності. 063-819-47-69

□ 1-кімн. квартиру. 093-002-61-40

□ 2-кімн. кв., р-н училища, інд. опалення. 097-704-97-81

□ 2-кімн. кв., центр, 2/2, інд. опалення, без ремонту. 093-704-31-57

□ 2-кімн. квартира в центрі, терміново. 050-853-06-35

□ 3-кімн. кв., 2 поверх, середня, інд. опалення, р-н ліцею №3. 093-704-31-57

□ Будинок 81 кв. м., з ремонтом та меблями, сарай, погріб, гараж, баня, уся ділянка 12 соток. 097-130-02-57

□ Будинок м. Козятин, 87 кв. м., газ, центральне водопостачання, зем. ділянка 15 сот., госп. будівлі. 093-058-78-43

□ Будинок недорого, біля станції Кордишівка. 097-254-59-73

□ Будинок цегл., 17 сот. зем. ділянка, інд. опалення, усі зручності, вул. Героїв Майдану. 093-704-31-57

□ Будинок цегляний інд. опал., 30 соток зем. ділянка, с. Козятин. 093-704-31-57

□ Будинок цегляний, інд. опалення, вул. І. Франка, зем. ділянка 6 сот. 093-704-31-57

□ Будинок цегляний, с. Кордишівка, літня кухня, сарай, погріб, криниця, 50 соток землі. 063-294-70-99, 063-740-19-42

□ Будинок, м. Козятин, вул. Матросова 259, газ + пічне опалення, господарські будівлі. 063-695-30-20

□ Будинок с. Іванківці, новий, незакінчений, сарай, літня кухня, погріб, 32 сотки землі. 097-978-21-88

□ Будинок, с. Козятин, без зручностей. 098-599-47-10

□ Діючий магазин, вул. Білоцерківська. 067-797-68-40

□ Зем. ділянка 5 сот., в центрі міста, біля малого базару. 093-704-31-57

□ Зем. ділянка 6 соток під забудову, центр, провулок Грушевського 10. 063-392-93-20, 098-974-29-35

□ Зем. ділянка з госп. будівлями, гараж, літня кухня, сарай, підведені світло та водопровід, вул. Подільська 114. 063-829-40-45

Минає 5 років, як пішов з життя чоловік, турботливий батько, дідусь - прадідусь

Кучерук Микола Федорович

19-го січня

Вже п'ята прийшла зима

І знову вона без тебе....

Не передать весь біль і печаль,

Що сковують душу і серце

Цей біль в нашій зраненімі серці живе

І житиме з нами довіку.

Духом тобі земля, Царство Небесне.

Вічно сумуюча: ВСЯ РОДИНА

КУПЛЮ

□ Неробочі б/в бензокоси, бензопили. ел. двигуни 2 квт і більше, млини. 068-216-34-20

□ Шкірки кролів, нутрії, лиса. 097-446-20-46, 063-629-01-49

□ Шпали дерев'яні б/в, тюки ячмінної соломи, косу ручну, електричний перфоратор. 097-255-51-60

РІЗНЕ

□ Візьму на квартиру хлопців. 093-884-86-66, 068-209-91-37

□ Візьму на квартиру хлопців. 093-884-86-66, 068-209-91-37

□ Здам 1-кімн. кв. в р-ні училища на тривалий термін. Зтис. \міс. 093-017-50-95

□ Здам 1-кімн. кв., в одноповерховому будинку, центр, частково зручності. 063-819-47-69

□ Здам 1-кімн. кв., з меблями та технікою, р-н АТБ. 063-564-79-09

□ Здам кімнату на довгостроковий термін без зручностей, є сарай, грядка. 063-026-74-92

□ Здам 1-кімн. кв., центр, 5 поверх, порядним людям без евроремонту, без техніки. 068-519-30-29, 063-630-68-25

□ Микола 38 років, без шкідливих звичок, роботящий, усе вміє робити, с. Вовчинці, бажає познайомитись з жінкою без шкідливих звичок для життя, згодний на переїзд чекає на дзвінок. 098-859-01-33, 073-325-66-26

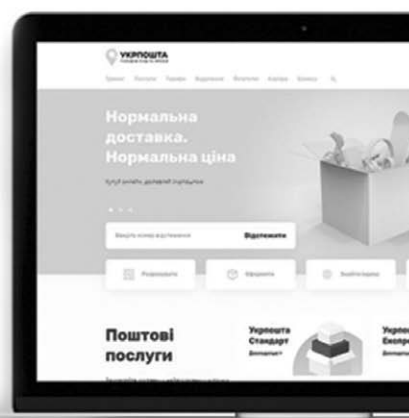
□ Здам в оренду приміщення 50 кв. м., вул. Грушевського 23. 067-293-29-41

Передплати газету RIA Козятин онлайн на сайті Укрпошти

- Швидко та без черг
- Сплачуй картою або за реквізитами

peredplata.ukrposhta.ua

УКРПОШТА
ГОЛОВНА ПОШТА КРАЇНИ

RIA
КОЗЯТИН

Вітаємо з 35-річчям нашу чарівну колегу

Товтіну Вікторію Сергіївну

3 Днем народження! Миру! Достатку!
Цього бажаємо для початку.
Здоров'я зичимо, рівноваги,
Креативності, наснаги.
Життя хай завжди дає шанс,
Від людей - добро й повага,
Менше стресів тільки блага!

Колектив ОКЗ "Гімназія 9
Козятинської міської ради
Вінницької області"

17 січня

Вітаємо з 55-річчям найкращу в світі матусю,
тещу, бабусю, сестру та доньку

Кесарчук Валентину Володимирівну

с. Кордишівка

Дорога наша матусю!
У цей світлий день хочемо привітати тебе
З найкращим святом на землі,
З твоїм Днем народження!

Хочемо сказати, що ми тебе любимо усією душою і серцем.
Адже ти єдина, неповторна, найкраща, найкраща.
Спасибі тобі, рідна, за доброту твою, життєву мудрість,
за тепло твого серця, за любов, ніжність та турботу про нас.
Від усього серця бажаємо тобі здоров'я, душевного спокою,
терпіння ще на багато-багато років життя.
З Днем народження, наша рідненька!

Наша мама, добра і єдина,
Ластівка добра і теплоти,
І для всіх нас - найдорожча ти.
Скільки ти зазнала горя й муки,
У твоїм нелегкому житті.
Ми цілуємо твої дбайливі руки,
Мозолисті, вмілі, золоті.
Хай поля цвітуть, зерняться житом,
І струняться колосом лани.
Скільки ми на світі будемо жити,
Ти у нашій серці - назавжди.
Доки в грудях серце буде битись,
Доти будемо вдячні ми тобі.
Хочемо вклонитись тобі низько,
І за все подякувати тобі!

З любов'ю: доньки Наталія і Ірина,
зяті Петро та Віталій, внуки Юра, Діма, Аня,
сестри Тетяна і Людмила з чоловіками Петром
та Олексієм. Батьки Олександра та Володимир.

АНЕКДОТИ

— А сьогодні всі хлопці ніяково опускали очі, коли бачили мене!
— І що ж ти одягнула??
— Налобний ліхтарик на 500 люмен!

— Для імунітету від стресів пийте тричі на день.
— А які таблетки?
— При чому тут таблетки?

— Я пиріжки з чорницею люблю, тому у мене зір 100%.
— А я з грибами — у мене 150% зір.

— Це як?
— Бачу те, чого немає.

— Скажи, ти віриш гадалкам і ворожкам?
— Вірив до того часу, поки не пішов якимось на сеанс до однієї ясновидючої і не постукав до неї в двері. Знаєш, що вона мені сказала?
— Що?
— Хто там?

Переваги комендантської години: не потрібно натякати гостям, коли йти додому.

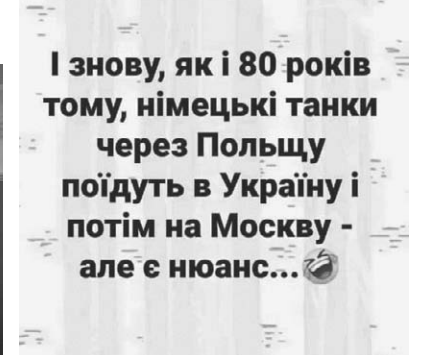
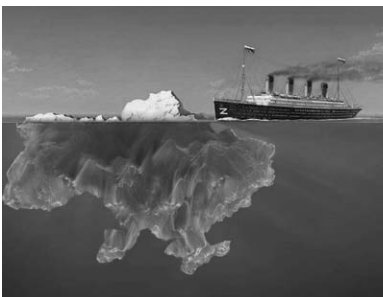
Вітаємо з поважним Ювілеєм 80-річчям з Дня народження куму, тітоньку, бабусю

Ямалєєву (Буць) Любов Іванівну

19-го січня

Белой стаей годы пролетели,
Но душа, как прежде молода
Соловьи еще не все пропели,
Утекла еще не вся вода.

З повагою: сім'ї Ярмак, Гайдученко

ПОГОДА У КОЗЯТИНІ			
	GISMETEO	SINOPTIK	METEO.UA
ЧЕТВЕР 19.01	+9 +3	+8 +3	+10 +7
П'ЯТНИЦЯ 20.01	+8 +3	+9 +5	+9 +2
СУБОТА 21.01	+5 +2	+5 +1	+5 +1
НЕДІЛЯ 22.01	+3 +1	+6 +3	+6 -1
ПОНЕДІЛОК 23.01	+0 -2	+1 -1	+1 -3
ВІВТОРОК 24.01	-1 -2	0 -2	-1 -4
СЕРЕДА 25.01	+3 +2	0 -3	0 -6

ГОРОСКОП

ОВЕН
Цього тижня ви зможете подолати підсвідомі страхи та вирішити проблему, яка лякала вас. Не бійтеся проявити відкритість і прийняти чужу точку зору: з вами стане легше спілкуватися, і оточуючі зможуть піти вам назустріч.

ТЕЛЕЦЬ
Цього тижня ви станете найкращою кандидатурою на проведення важливих переговорів, оформлення паперів у різноманітних інстанціях. У кінці тижня партнери зможуть запропонувати цікавий проєкт.

БЛИЗНЮКИ
Ви нарешті зможете досягти відчутного результату в тому, у що вкладалося так багато сил, і у що ви так вірили. Настав час для найрішучіших дій. Нові справи та проєкти мають дуже добрий шанс здійснюватися.

РАК
Зосередженість та швидкість реакції допоможуть вам впоратися з поставленими завданнями. Не бажано утаємничувати оточуючих у свої плани та задуми. У вихідні вас може охопити порив змінити інтер'єр і позбутися непотрібного мотлоху.

ЛЕВ
Цього тижня про себе активно та яскраво можуть заявити дар передбачення та інтуїція. Ви відчуєте, від кого вам варто триматися подалі, незважаючи на компліменти та солодкі обіцянки.

ДІВА
У ці дні бажано не брати на себе жодних зобов'язань. На шляху здійснення ваших честолюбних планів можуть стати ваші власні недоліки, такі як зайва емоційність і схильність до драматизації подій, що відбуваються.

ТЕРЕЗИ
Ваш творчий імпульс зараз цілком здатний змістити на своєму шляху всі перешкоди та несподіванки. У вашій витривалості та обачності видно запоруку успіху цього тижня. Приємний сюрприз приведе вас у гарний настрій.

СКОРПІОН
Наберіться терпіння, тоді ви філософськи поставитеся до розмотування клубка дрібних проблем. Ви майже все обдумали, і друга половина тижня гарний час, щоб ухвалити остаточне рішення.

СТРЕЛЕЦЬ
Постарайтесь не перевантажуватись, оскільки це може позначитися і на результатах роботи, і на вашому самопочутті. На роботі бажано враховувати інтереси колег та виявляти ініціативу, йдучи на компроміс.

КОЗЕРІГ
Події в особистому житті дозволять позбутися ілюзорних уявлень та надуманих ідеалів, хоча процес протікатиме не завжди так, як вам хотілося б. У другій половині тижня не варто завантажувати себе будь-якими проблемами, окрім нагальних.

ВОДОЛІЙ
Починайте реалізацію великих проєктів і планів у другій половині тижня, оскільки мине велика небезпека зіткнутися з різними перешкодами та зволіканнями.

РИБИ
Ви будете сповнені оптимізму та життєвої сили, що дозволить легко долати неминучі перешкоди та досягати успіху практично у будь-якому починанні. Однак багато залежатиме від уміння ладнати з людьми.